

Strasbourg, den 24.11.2015
COM(2015) 586 final

2015/0270 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en
europæisk indskudsforsikringsordning**

BEGRUNDELSE

Dette forslag til retsakt tager sigte på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning ("EDIS" - European Deposit Insurance Scheme) som den tredje søjle i bankunionen i tre på hinanden følgende faser: en genforsikringsordning for deltagende nationale indskudsgarantiordninger i en indledende periode på tre år, en coassuranceordning for deltagende nationale indskudsgarantiordninger i en yderligere periode på fire år og en fuld forsikringsordning for deltagende nationale indskudsgarantiordninger i den fuldt udbyggede fase. En national indskudsgarantiordning kan kun udnytte EDIS, hvis dens opbygning af midler sker efter et helt bestemt forløb, og den i øvrigt overholder væsentlige krav i EU-lovgivningen. Den Fælles Afviklingsinstans, som udvides til at forvalte EDIS, vil overvåge de nationale indskudsgarantiordninger og udelukkende frigive midler, såfremt klart definerede betingelser er opfyldt. Oprettelsen af EDIS ledsages af ambitiøse foranstaltninger til samtidig nedbringelse af risiciene i medlemsstaternes banksektorer.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Forslagets begrundelse og formål

I 2012 opfordrede Kommissionen til oprettelse af en bankunion for at gøre banksektoren mere solid og genskabe tilliden til euroen som del af en mere langsigtet vision for økonomisk og finanspolitisk integration¹. Bankunionen bør gennemføres ved at indføre tilsyn på det europæiske plan og etablere en integreret ramme til styring af bankkriser samt – hvilket er lige så væsentligt – et fælles system til indskudsbeskyttelse. Mens de to første skridt er opnået med oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme (SSM) og den fælles afviklingsmekanisme (SRM), er et fælles system til indskudsbeskyttelse endnu ikke blevet indført.

I de fem formænds rapport² og Kommissionens opfølgende meddelelse³ fastsattes en nøjagtig plan for styrkelsen af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en), herunder tiltag til yderligere at begrænse risiciene for den finansielle stabilitet. Gennemførelsen af bankunionen er et helt nødvendigt skridt i retning af en fuldstændig og styrket ØMU. I forbindelse med den fælles valuta er et fælles og fuldt integreret finansielt system afgørende for en effektiv transmission af pengepolitikken, en hensigtsmæssig risikospredning i alle medlemsstater og en generel tillid til banksystemet i euroområdet.

Navnlig foreslås det i de fem formænds rapport på lang sigt at oprette en europæisk indskudsforsikringsordning som den tredje søjle i en fuldt udbygget bankunion sammen med banktilsyn, som er overdraget til SSM, og bankafvikling, som er overdraget til SRM.

I de fem formænds rapport tilkendegives det, at eftersom den nuværende struktur med nationale indskudsgarantiordninger fortsat er sårbar over for store lokale chok, vil en fælles indskudsforsikring øge bankunionens modstandskraft over for kommende kriser.

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet "En køreplan for oprettelse af en bankunion", COM(2012) 510 af 12.9.2012.

² De fem formænds rapport af 22. juni 2015 "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_da.pdf.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank om skridt hen imod en fuldkommen Økonomisk og Monetær union, COM(2015) 600 final af 21.10.2015.

Kommissionen forpligtede sig i sin opfølgende meddelelse af 21. oktober til inden udgangen af 2015 at fremsætte et forslag til retsakt vedrørende de første tiltag hen imod EDIS med henblik på at skabe et mere europæisk system, som er uafhængigt af staten, således at den finansielle stabilitet styrkes, og borgerne kan være forvishede om, at sikkerheden af deres indskud ikke afhænger af, hvor de befinder sig, og således at sunde banker ikke straffes på grund af deres etableringssted.

I overensstemmelse med de fem formænds rapport anførte Kommissionen, at første skridt, som tages hen imod et mere fælles system, vil bygge på et "genforsikringsbaseret" princip, som tager højde for forskelle i de nationale ordningers rådighed over midler og problemer med moral hazard. Der vil blive oprettet en fælles indskudsforsikringsfond, hvis forvaltning henlægges til den eksisterende Fælles Afviklingsinstans. EDIS bliver obligatorisk for alle medlemsstater i euroområdet og åben for medlemsstater uden for euroområdet, som ønsker at tiltræde bankunionen.

EDIS vil over en årrække gradvist udvikle sig fra en genforsikringsordning til en fuldstændig gensidiggjort coassuranceordning. Set i lyset af bestræbelserne på at styrke ØMU'en er dette skridt, sammen med arbejdet på at etablere brofinansieringsordninger i forbindelse med Den Fælles Afviklingsfond ("Afviklingsfonden") og på at udvikle et fælles finanspolitisk sikkerhedsnet, nødvendigt for at begrænse sammenkoblingen mellem banker og stat i de enkelte medlemsstater gennem tiltag, som indebærer deling af risici mellem alle medlemsstater i bankunionen, og dermed understøtte bankunionen i at opfylde sin hovedmålsætning. Tiltag, som indebærer en styrkelse af bankunionen gennem en sådan risikodeling, må imidlertid gå hånd i hånd med risikonedbringende foranstaltninger, som mere direkte tager sigte på at bryde forbindelsen mellem banker og stater.

1.2. Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Dette forslag til forordning er i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

Efter oprettelsen af SSM ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013⁴ og oprettelsen af SRM ved forordning (EU) nr. 806/2014⁵ imødegår EDIS den manglende overensstemmelse mellem på den ene side EU-reguleret tilsyn og afvikling af banker i de deltagende medlemsstater og på den anden side effektiviteten og troværdigheden af nationale indskudsgarantiordninger, i tilfælde af at de samme banker bliver nødlidende, jf. direktiv 2014/59/EU om indskudsgarantiordninger⁶.

Dette forslag til forordning bygger på den gældende ramme for nationale indskudsgarantiordninger omfattet af direktivet om indskudsgarantiordninger. Den ensartede anvendelse af indskudsgarantirammen i de medlemsstater, som deltager i EDIS, vil blive forbedret som følge af dette forslag til forordning, i og med at beføjelserne til

⁴ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63-89).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1-90).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149-178).

beslutningstagning, overvågning og håndhævelse vedrørende indskudsgarantirammen henlægges til en fælles afviklings- og indskudsforsikringsinstans.

1.3. Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

EDIS vil bidrage til at begrænse sammenkoblingen mellem den formodede finanspolitiske situation i de enkelte medlemsstater og finansieringsomkostningerne for banker, der opererer i de pågældende medlemsstater, og dermed bidrage til at bryde forbindelsen mellem stater og banker. Dette vil øge banksektorens modstandskraft over for kommende kriser og bidrage til den overordnede målsætning om finansiel stabilitet, som underbygger den **økonomiske og monetære politik i Unionen**. Risiciene vil blive spredt mere bredt, hvilket vil forbedre den finansielle stabilitet ikke kun i de pågældende medlemsstater, men også i andre deltagende og ikkedeltagende medlemsstater gennem en begrænsning af mulige afsmittende virkninger. EDIS vil desuden bidrage til genetableringen af lige vilkår i det indre marked ved at begrænse den konkurrencemæssig ulempe, som sunde banker er udsat for på grund af deres etableringssted. I en situation med finansiel stabilitet vil der være tilskyndelse til udlån fra finansieringsinstitutter til økonomien som helhed i kraft af reducerede finansieringsomkostninger for finansieringsinstitutter, hvorved vækst og beskæftigelse øges, og konkurrenceevnen for Unionens økonomi forbedres.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

2.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag til forordning er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i henhold til hvilken der kan vedtages foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Forslaget til forordning søger at bevare det indre markeds integritet og forbedre dets funktionsmåde. Ensartet anvendelse af et fælles regelsæt til indskudsbeskyttelse vil sammen med adgang til en europæisk indskudsforsikringsfond ("Indskudsforsikringsfonden") forvaltet af en central myndighed bidrage til EU-finansmarkedernes ordnede funktion og til finansiel stabilitet i Unionen. Det vil fjerne hindringer for udøvelsen af grundlæggende friheder gennem forebyggelsen af væsentlig konkurrenceforvridning, i det mindste i de medlemsstater, der har fælles tilsyn med og afvikling af kreditinstitutter samt indskyderbeskyttelse på europæisk plan.

Derfor er artikel 114 i TEUF det rette retsgrundlag.

2.2. Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I henhold til nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) handler Unionen på de områder, der ikke hører under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Under de nuværende forhold, hvor indskudsgarantiordningerne fortsat er rent nationale, er disse sårbare over for store lokale chok, som indebærer opretholdelsen af et snævert samspil mellem bankerne og den lokale stat. Dette underminerer ensartetheden af indskudsbeskyttelsen og kan bidrage til manglende tillid hos indskyderne.

Desuden kan væsentlige forskelle i indskyderbeskyttelsen på nationalt plan, som er underlagt særlige lokale forhold og finansieringsbegrænsninger, underminere det indre markedes integritet.

Kun et initiativ på europæisk plan kan sikre en hensigtsmæssig indskudsforsikring for indskydere i hele det indre marked og svække sammenkoblingen mellem nationale indskudsgarantiordninger og de respektive staters finansielle situation.

SSM sikrer lige vilkår for tilsyn med banker og mindsker risikoen for ydelse af lempelige vilkår ("forbearance"). SRM sikrer, at en nødlidende bank kan restruktureres med minimale omkostninger, at skatteyderne nyder en passende beskyttelse og at kreditorer og kreditinstitutter kan få en retfærdig og lige behandling i hele det indre marked uden at blive straffet på grund af deres etableringssted. Endvidere er det hensigtsmæssigt, at Unionen vedtager lovgivning om oprettelse af de ordninger, som er nødvendige for at beskytte indskud i kreditinstitutter i bankunionen.

EDIS vil desuden indebære betydelige stordriftsfordele og forebygge de negative eksterne effekter, som rent nationale afgørelser og fonde kan medføre.

2.3. Proportionalitet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. I medfør af proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i TEU må indholdet og formen af EU's handling ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

Under bankunionen udøves banktilsyn og afvikling på samme myndighedsniveau. Der kan opstå spændinger, hvis en europæisk afviklingsmyndighed skulle træffe afgørelse om likvidation eller afvikling af en bank uden at være i stand til at sikre, at indskuddene samtidig beskyttes, i og med at der derved opstår risici for den finansielle stabilitet. Den nylige krise understregede rent faktisk behovet for hurtig og beslutsom handling understøttet af finansieringsordninger på europæisk plan. EDIS vil sikre, at de samme regler anvendes på samme måde for at beskytte indskud i alle deltagende medlemsstater. Tilstrækkelige finansielle reserver vil lette individuelle bankers problemer, så de ikke medfører tabt tillid til hele banksystemet i den pågældende medlemsstat eller i andre medlemsstater, der af markederne opfattes som udsatte for de samme risici.

Den yderligere retssikkerhed, afpassede incitament i bankunionen og de økonomiske fordele ved central og ensartet indskyderbeskyttelse betyder, at forslaget til forordning overholder proportionalitetsprincippet.

2.4. Valg af retsakt

En fælles EU-afviklingsmyndighed kan kun sikre en gradvis mere centraliseret anvendelse i de deltagende medlemsstater af reglerne om indskudsgaranti i direktivet om indskudsgarantiordninger, hvis bestemmelserne om oprettelsen af EDIS og dennes funktion finder direkte anvendelse i medlemsstaterne, så man undgår divergerende fortolkninger i de forskellige medlemsstater. Dette samt det forhold, at der oprettes en indskudsforsikringsfond inden for bankunionen, som skal forvaltes af en afviklingsinstans med repræsentanter fra alle medlemmer af bankunionen, gør, at en forordning er det rette juridiske instrument.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

3.1. Hvad er problemet, og hvorfor er det et problem?

I bankunionen er indskudsforsikring fortsat udelukkende et nationalt anliggende, hvilket gør de nationale indskudsgarantiordninger sårbare over for store lokale chok og betyder, at medlemsstaternes budgetter til stadighed er udsat for risici knyttet til deres banksektorer. Dette forhindrer, at der kan drages fuld nytte af det indre marked og bankunionen og kan indebære negative virkninger for tilliden hos indskyderne samt kreditinstitutters og indskyderes etableringsret.

Der er oprettet indskudsgarantiordninger i alle medlemsstater som krævet i direktivet om indskudsgarantiordninger. Selv om de allerede har visse fællestræk med hensyn til deres hovedkarakteristika og funktion, er væsentlige aspekter stadig overladt til medlemsstaternes skøn. Medlemsstaterne kan endvidere efter Europa-Kommissionens godkendelse give tilladelse til reducerede målniveauer for de disponible finansielle midler.

Forskellene i rådigheden over midler og størrelsen af de nuværende 38 indskudsgarantiordninger i EU kan have negative virkninger for tilliden hos indskyderne og svække det indre markeds funktion.

3.2. Hvorfor bør EU handle?

EDIS vil gennemføre bankunionen sammen med banktilsyn og afvikling. Den vil såvel nedbringe bankindskydernes sårbarhed over for store lokale chok og yderligere begrænse sammenkoblingen mellem bankerne og staten i disses hjemland. I et system med fælles ansvar for banktilsyn og afvikling er de omstændigheder, hvorunder en national indskudsgarantiordning kan anvendes, desuden allerede uden for national kontrol. Såvel direktiv 2014/59/EU (direktivet om genopretning og afvikling af banker – BRRD) som forordning (EU) nr. 806/2014 (forordningen om en fælles afviklingsmekanisme) indeholder bestemmelser om den mulige anvendelse af indskudsgarantifonde i forbindelse med afvikling. Etablering af et fælles system også for indskudsforsikring er derfor et logisk næste skridt i gennemførelsen af bankunionen og afpasser på en bedre måde ansvar og kontrol.

3.3. Hvad kan der opnås?

I en kvantitativ analyse er effektiviteten af en fuldstændig gensidiggjort europæisk indskudsforsikringsordning blevet undersøgt med hensyn til håndteringen af mulige udbetalinger. I analysen peges der på, at antallet og størrelsen af banker, for hvilke Indskudsforsikringsfonden kan håndtere udbetalinger, stiger signifikant for alle medlemsstater under EDIS sammenlignet med nationale indskudsgarantiordninger.

Analysen viser tillige, at det forventede udbetalingsunderskud udtrykt som en procentdel af målniveauet vil være lavere for EDIS end for samtlige nationale indskudsgarantiordninger.

De ovenfor anførte vurderinger er foretaget under den antagelse, at EDIS ikke vil kræve yderligere bidrag fra banker, men at de påtænkte bidrag fra bankerne til opbygningen af nationale fonde i stedet anvendes til opbygningen af EDIS. Resultaterne viser, at de samme midler, men stillet til rådighed for en fælles europæisk indskudsgarantiordning kan udgøre en mere effektiv beskyttelse og anvendelse af midler end en bibeholdelse af rent nationale indskudsgarantiordninger.

3.4. Hvilke muligheder for at opnå målene findes der?

3.4.1. Nuværende rådighed over midler i udformningen af EDIS

Vurderingen viser, at EDIS vil starte på grundlag af en meget forskellig rådighed over midler i de nationale indskudsgarantiordninger. Dette indebærer, at EDIS i den indledende fase må yde likviditetsstøtte, da de lokale indskudsgarantiordninger ellers stadig næsten udelukkende vil afhænge af alternative nationale midler. For det andet bør EDIS udformes på en sådan måde, at uforholdsmæssige fordele for ordninger, som endnu ikke har påbegyndt opkrævningen af midler *ex ante*, samt tilskyndelse til ikke at gøre dette i fremtiden, undgås.

3.4.2. Anvendelsesområdet for EDIS

Det forventes, at forskelle i rådigheden over midler ikke længere vil udgøre et problem, når indskudsgarantiordningerne har opfyldt deres forpligtelser, jf. direktivet om indskudsgarantiordninger, til at opbygge midler *ex ante*. Ifølge analysen vil et fælles system kunne drives mere effektivt, dvs. yde en højere beskyttelse uden behov for at øge de samlede bidrag. Det vil endvidere have bedre forudsætninger for at nedbringe medlemsstaternes eksponering mod deres nationale banksystem.

3.4.3. Bidrag

Analysen viser, i) at risikovægtningen af bidragene ændrer fordelingen af den finansielle byrde blandt bankerne i en given banksektor, samt ii) at en vurdering af risiciene ved en given bank i forhold til bankerne i bankunionen og ikke i forhold til bankerne i den nationale eller den af indskudsgarantiordningen dækkede banksektor sandsynligvis vil ændre størrelsen af de bidrag, den *pågældende* bank skal betale. Det kunne imidlertid ikke konstateres, at nogle kategorier af banker blev bedre eller dårligere stillet.

Sandsynligheden for, at en indskudsgarantiordning skal tilvejebringe midler for at godtgøre indskydere stiger med de risici, der er knyttet til den pågældende bank. Forslaget sigter derfor mod at risikojustere bidragene, dvs. viderefører det princip, som allerede er indført ved direktivet om indskudsgarantiordninger.

For det andet viser analysen, at referencegruppen har betydning for de bidrag, der betales af de enkelte institutter. I genforsikringsfasen af EDIS, hvor risiciene i hovedsagen forbliver på det nationale niveau, fastlægges risikoprofilen for den enkelte bank derfor i forhold til den resterende del af det nationale banksystem. Når EDIS først bliver et system med fælles ansvar på bankunionsniveau, fastlægges risikoprofilen for den enkelte bank i forhold til alle banker i bankunionen. Dette sikrer, at EDIS forbliver omkostningsneutral over for alle banker og nationale indskudsgarantiordninger og imødegår problemer med fastlæggelsen af bankers risikoprofiler i Indskudsforsikringsfondens opbygningsfase.

3.5. Grundlæggende rettigheder

Forslaget til forordning har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder ud over dem, som gælder for den forordning og det direktiv, som den ændrer, og som der er taget højde for i begrundelsen til forordning (EU) nr. 806/2014 om en fælles afviklingsmekanisme.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Afviklingsinstansen finansieres fuldt ud gennem administrative bidrag fra kreditinstitutter tilsluttet de deltagende indskudsgarantiordninger for så vidt angår de af dens opgaver, der vedrører EDIS. Dette betyder omvendt, at de EDIS-relaterede opgaver ikke kræver bidrag fra EU-budgettet. Tilgangen af menneskelige ressourcer til Afviklingsinstansen i år 9, efter at

fasen med en fuld forsikringsordning er nået, svarer til 22 fuldtidsækvivalenter i form af stillinger i stillingsfortegnelsen, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter og afspejler de opgaver, som overdrages til den ved forslaget til forordning. Som det var tilfældet ved oprettelsen af Den Fælles Afviklingsinstans, er de stillinger, der kræves i forbindelse med udvidelsen af opgaverne i dette nye organ, ikke omfattet af målet om nedbringelse af personalet med 5%, jf. meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, COM(2013) 519 af 10.7.2013.

Afviklingsinstansen finansieres fuldt ud gennem administrative bidrag fra kreditinstitutter tilsluttet de deltagende indskudsgarantiordninger for så vidt angår de af dens opgaver, der vedrører EDIS. Tilgangen af ressourcer til Afviklingsinstansen afspejler de opgaver, som overdrages til den ved forslaget til forordning.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

5.1. En europæisk indskudsforsikringsordning

Dette forslag sigter mod oprettelsen af EDIS gennem en ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 (SRM-forordningen). Reglerne om SRM's funktion ændres ikke ved denne ændring.

5.1.1. Gradvis udvikling af EDIS

Ved den foreslåede ændring af SRM-forordningen oprettes EDIS i tre på hinanden følgende faser (artikel 2, stk. 2): en genforsikringsordning, en coassuranceordning og en fuld forsikringsordning. EDIS vil i alle faser blive forvaltet af Afviklingsinstansen og de deltagende indskudsgarantiordninger i fællesskab eller, hvis en indskudsgarantiordning ikke er selvforvaltende, af den nationale myndighed, som er udpeget som ansvarlig for forvaltningen af den pågældende indskudsgarantiordning (artikel 2, stk. 2, andet afsnit). Indskudsforsikringsfonden er en del af EDIS. Den modtager skyldige bidrag, som bankerne betaler direkte til Afviklingsinstansen, og som de deltagende indskudsgarantiordninger beregner og fakturerer.

5.1.2. Anvendelsesområdet for EDIS

EDIS omfatter alle indskudsgarantiordninger, som officielt anerkendes i en deltagende medlemsstat, samt alle kreditinstitutter tilsluttet sådanne ordninger. De deltagende medlemsstater er sådanne, som har euroen som valuta, og sådanne andre medlemsstater, som har indgået et tæt samarbejde med Den Europæiske Centralbank om deltagelse i SSM (artikel 4, stk. 1).

Da den dækning, som EDIS yder, er begrænset til de obligatoriske opgaver, som indskudsgarantiordninger har i henhold til direktivet, dvs. udbetalinger til indskydere og bidrag til afvikling, omfatter EDIS alle ordninger, som i princippet kan komme ud for udbetalingshændelser eller blive anmodet om at bidrage i forbindelse med en afviklingsprocedure. Dette gælder lovbestemte indskudsgarantiordninger, institutsikringsordninger og aftalemæssige ordninger, som en medlemsstat officielt har anerkendt som indskudsgarantiordninger (artikel 1, stk. 2, i direktivet om indskudsgarantiordninger). Deres anerkendelse som indskudsgarantiordninger hænger uløseligt sammen med deres forpligtelse til at godtgøre indskydere, i tilfælde af at indskud bliver indisponible, og til at bidrage i forbindelse med afviklingsprocedurer.

De rettigheder og pligter, som deltagende indskudsgarantiordninger har inden for EDIS, er den udpegede myndigheds, såfremt indskudsgarantiordningen ikke forvaltes af en privat enhed, men af den udpegede myndighed selv (artikel 2, stk. 2, andet afsnit). Der tages hermed

hensyn til det skøn, som medlemsstater har med hensyn til oprettelsen, anerkendelsen og forvaltningen af indskudsgarantiordninger på nationalt plan (se direktivets artikel 2, stk. 18)).

Såfremt en ikkeeuromedlemsstats tætte samarbejde suspenderes eller afsluttes, ophører de deltagende indskudsgarantiordninger, som officielt er anerkendt i denne medlemsstat, samt de kreditinstitutter, som er tilsluttet disse indskudsgarantiordninger, med at være omfattet af SRM-forordningen med hensyn til såvel SRM som EDIS (artikel 4). Kun i tilfælde af afslutning er hver af disse indskudsgarantiordninger tillige berettiget til en andel af de disponible finansielle midler, som Indskudsforsikringsfonden råder over på tidspunktet for afslutningen. Denne ret har til formål at forsyne de respektive indskudsgarantiordninger med de midler, der er nødvendige til opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til rådighed over midler i henhold til direktivet. Den andel, som de respektive indskudsgarantiordninger kan gøre krav på, fastsættes i henhold til en beregningsmetode. Med henblik på den lavere tærskel for rådighed over midler, jf. artikel 11, stk. 5, litra a), i direktivet om indskudsgarantiordninger, kan en indskudsgarantiordning ikke gøre krav på mere fra Indskudsforsikringsfonden, end hvad der er nødvendigt, for at dens disponible finansielle midler kan nå op på to tredjedele af målniveauet. Afviklingsinstansen vil inden for en frist på tre måneder i forståelse med den pågældende medlemsstat træffe afgørelse om bestemmelserne og betingelserne for overførslen af midler til den pågældende indskudsgarantiordning.

5.1.3. Overordnede principper for EDIS

I artikel 6 fastsættes de overordnede principper, som gælder for såvel SRM som EDIS. Disse principper bliver relevante, hvis Afviklingsinstansen eller de øvrige offentlige myndigheder og organer kan anvende skøn i forbindelse med beslutningstagning eller andre handlinger.

Hverken Afviklingsinstansen eller en deltagende indskudsgarantiordning må udøve forskelsbehandling af enheder (herunder indskudsgarantiordninger og disses medlemsbanker), indskydere, investorer eller andre kreditorer, der er etableret i Unionen, på grundlag af deres nationalitet eller forretningssted (artikel 6, stk. 1). Denne regel er et grundlæggende princip i EU-lovgivningen og af særlig betydning på de finansielle markeder, hvor transaktioner mellem parter af forskellig nationalitet og med forskellige forretningssteder er udbredte.

Afviklingsinstansen og de deltagende indskudsgarantiordninger er forpligtet til at gennemføre alle handlinger, forslag eller politikker under fuldstændig hensyntagen til og rettidig omhu for det indre markeds enhed og integritet (artikel 6, stk. 2). En afhjælpning af den finansielle fragmentering er en vigtig drivkraft for bankunionen, og det er nødvendigt, at myndigheder, som forvalter EDIS, nøje overvejer virkningen af enhver diskretionær foranstaltning eller afgørelse, som de overvejer, i lyset af det indre markeds funktion.

Mens stk. 3-5 i artikel 6 om behandlingen af koncerner ikke finder anvendelse i forbindelse med EDIS, forhindrer artikel 6, stk. 6, Afviklingsinstansen i at træffe afgørelser inden for EDIS, som medfører, at medlemsstaterne skal yde ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, eller at der gøres indgreb i medlemsstaternes budgetmæssige suverænitet og finanspolitiske ansvar.

I forbindelse med EDIS kan Afviklingsinstansen vedtage afgørelser henvendt til deltagende indskudsgarantiordninger (artikel 74f). De deltagende indskudsgarantiordninger skal overholde disse, men kan i henhold til artikel 6, stk. 7, nærmere specificere de foranstaltninger, der skal træffes, så længe disse foranstaltninger overholder den pågældende afgørelse fra Afviklingsinstansen.

5.2. De forskellige faser i EDIS

EDIS vil i alle tre faser – genforsikring, coassurance og fuld forsikring – såvel yde finansiering som dække deltagende indskudsgarantiordningers tab.

Den finansiering, som EDIS yder, imødegår en indskudsgarantiordnings indledende likviditetsbehov i forbindelse med godtgørelse af indskydere inden for direktivets udbetalingsfrist (normalt syv arbejdsdage), men også i forbindelse med rettidig imødekommelse af en anmodning om bidrag til en afviklingsprocedure. Den deltagende indskudsgarantiordning skal tilbagebetale finansieringen til Afviklingsinstansen.

EDIS dækker endvidere i samtlige faser tab, som den deltagende indskudsgarantiordning i sidste ende pådrager sig i forbindelse med godtgørelse af indskydere eller bidrag til afvikling. En deltagende indskudsgarantiordnings endelige tab er normalt mindre end dens udbetalinger af godtgørelse til indskydere eller dens bidrag til afvikling. Efter en udbetalingshændelse kan indskudsgarantiordningen gøre de krav om tilbagebetaling af (dækkede) indskud gældende, som indskyderne havde mod den nødlidende bank, og som overføres til den deltagende indskudsgarantiordning, for et beløb, der svarer til deres godtgørelse til indskyderne (artikel 9, stk. 2, første punktum i direktivet om indskudsgarantiordninger). Selv om en bank bliver insolvent og disse krav derfor ikke kan opfyldes fuldt ud, nedbringes indskudsgarantiordningens endelige tab af eventuelle indtægter fra insolvensbehandlingen.

Hvis en indskudsgarantiordning har bidraget til afvikling, kan dens tab være mindre end størrelsen af det pågældende bidrag, særlig hvis indskudsgarantiordningens bidragsforpligtelse reduceres på grundlag af en efterfølgende værdiansættelse (artikel 109, stk. 1, fjerde afsnit, sammenholdt med artikel 75 i BRRD).

EDIS dækker ikke tab gennem supplerende betalinger til den deltagende indskudsgarantiordning. I stedet reduceres den indledende finansiering, som den deltagende indskudsgarantiordning skal tilbagebetale, med den andel af tabet, som EDIS dækker.

Den finansiering, som EDIS yder, samt den andel af tabet, som EDIS dækker, stiger i hver fase.

5.2.1. Genforsikring

I genforsikringsfasen, som ifølge forslaget har en varighed på tre år, kan EDIS yde begrænset finansiering og dække en begrænset andel af en deltagende indskudsgarantiordnings tab, i tilfælde af at denne kommer ud for en udbetalingshændelse eller er blevet anmodet om at bidrage til afvikling (artikel 41a).

I den indledende del af genforsikringsfasen er dækningen begrænset til afviklingsprocedurer, som gennemføres af Afviklingsinstansen (artikel 41a, stk. 2, og artikel 79). Rent nationale afviklingsprocedurer dækkes kun under coassuranceordningen og den fulde forsikringsordning.

5.2.1.1. Finansiering i genforsikringsfasen

Finansiering i genforsikringsfasen ydes ved likviditetsmangel i de deltagende indskudsgarantiordninger (artikel 41a, stk. 2). Fremgangsmåden ved konstatering af en likviditetsmangel er forskellig, afhængigt af hvorvidt a) den deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse eller b) skal bidrage til afvikling.

- a) I tilfælde af en udbetalingshændelse har en deltagende indskudsgarantiordning (artikel 41b, stk. 1) en likviditetsmangel, hvis størrelsen af de dækkede indskud i den nødlidende bank er større end summen af a) de disponible finansielle midler, som

den deltagende indskudsgarantiordning hypotetisk bør have, givet det i artikel 41j fastsatte middelopbygningsforløb, og b) de ekstraordinære (ex post)-bidrag, som den deltagende indskudsgarantiordning kan opkræve inden for tre dage fra udbetalingshændelsen.

De dækkede indskud, som anvendes til beregning af likviditetsmangelen, består alene af berettigede indskud op til standarddækningsniveauet på 100 000 EUR eller modværdien heraf i national valuta (artikel 6, stk. 1, i direktivet om indskudsgarantiordninger). Midlertidigt høje balancer som defineret i artikel 6, stk. 2, i direktivet om indskudsgarantiordninger eller eventuelle fradrag, som indskudsgarantiordningen kan foretage i henhold til artikel 7 eller 8 i direktivet om indskudsgarantiordninger før godtgørelse af indskydere, er normalt endnu ikke kendte på tidspunktet for udbetalingshændelsen og tages derfor ikke i betragtning. Anvendelsen af de *hypotetiske* disponible finansielle midler snarere end de faktiske skal svække en deltagende indskudsgarantiordnings potentielle tilskyndelse til ikke at overholde sin forpligtelse til at opkræve *ex ante*-bidrag efter et helt bestemt middelopbygningsforløb. Endelig udgør ekstraordinære (ex post)-bidrag (direktivets artikel 10, stk. 8), i det omfang de kan opkræves inden for en meget kort periode, en yderligere likviditetskilde, som kan mindske en deltagende indskudsgarantiordnings likviditetsmangel. Tredagesfristen er en passende balance mellem målet om først at udnytte de likviditetsmæssige ressourcer i indskudsgarantiordningen og behovet for at godtgøre indskydere inden for syv arbejdsdage fra udbetalingshændelsen.

- b) I tilfælde af afvikling (artikel 41b, stk. 2) består likviditetsmangelen af det beløb, hvormed den deltagende indskudsgarantiordning skal bidrage til afviklingen, med fradrag af de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning hypotetisk bør råde over, givet det i artikel 41j fastsatte middelopbygningsforløb. De hypotetiske disponible finansielle midler er den eneste likviditetsmæssige ressource, som den deltagende indskudsgarantiordning behøver at trække på for at nedbringe sin likviditetsmangel. I tilfælde af afvikling er der ikke behov for, at den deltagende indskudsgarantiordning opkræver kortfristede ex post-bidrag, eftersom direktivets artikel 10, stk. 8, er begrænset til udbetalingshændelser.

Hvis den deltagende indskudsgarantiordning har en likviditetsmangel, kan den anmode om finansiering fra Indskudsforsikringsfonden på op til 20 % af denne mangel. De resterende 80 % af likviditetsmangelen skal dækkes gennem andre finansieringskilder. Ved at anvende de *hypotetiske* disponible finansielle midler ved beregning af likviditetsmangelen giver EDIS de deltagende indskudsgarantiordninger, som på tidspunktet for udbetalingshændelsen har *flere* disponible finansielle midler end krævet, mulighed for at opnå finansiering fra EDIS i forbindelse med deres (tekniske) likviditetsmangel og at anvende deres overskydende midler til (delvis) dækning af de resterende 80 % af deres likviditetsmangel. Der lægges et loft over den finansiering, som EDIS yder.

5.2.1.2. Tabsdækning i genforsikringsfasen

Ud over at yde finansiering i forbindelse med likviditetsmangel dækker EDIS i den efterfølgende del af genforsikringsfasen endvidere 20 % af den deltagende indskudsgarantiordnings *overskydende tab*. Indholdsmæssigt er begrebet "overskydende tab" forskelligt, afhængigt af hvorvidt den deltagende indskudsgarantiordning er kommet ud for en udbetalingshændelse eller blevet bedt om at bidrage til afvikling.

I tilfælde af en udbetalingshændelse (artikel 41c, stk. 1) pådrager en deltagende indskudsgarantiordning sig et overskydende tab, hvis det samlede beløb, den har tilbagebetalt

til indskydere (direktivets artikel 8) overstiger summen af a) det under insolvensbehandlingen inddrevne beløb vedrørende de indskud, den har opnået retten til (artikel 9, stk. 2, første punktum i direktivet om indskudsgarantiordninger) ved at godtgøre indskyderne, b) de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning hypotetisk bør have, givet det i artikel 41j fastsatte middelopbygningsforløb, og c) de ekstraordinære (*ex post*)-bidrag, som den deltagende indskudsgarantiordning kan opkræve inden for et år fra udbetalingshændelsen.

Mens likviditetsmangelen beregnes på baggrund af de dækkede indskud (berettigede indskud op til 100 000 EUR), kan beregningen af overskydende tab, som udføres på et senere tidspunkt i genforsikringsfasen, baseres på det faktiske beløb, som er tilbagebetalt til indskydere. Dette beløb nedbringes med de indtægter, som den deltagende indskudsgarantiordning har inddrevet fra insolvensbehandlingen. Desuden fradrages de *hypotetiske* disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning burde have haft på tidspunktet for udbetalingshændelsen. Sluttelig antages det, at den deltagende indskudsgarantiordning har været i stand til at inddrive de *ex post*-bidrag, som den i henhold til direktivet om indskudsgarantiordninger har tilladelse til at opkræve inden for et år fra udbetalingshændelsen. Det drejer sig om 0,5 % af de samlede dækkede indskud i dens medlemsbanker (artikel 10, stk. 8, i direktivet om indskudsgarantiordninger) inklusive de *ex post*-bidrag, som blev opkrævet inden for tre dage fra udbetalingshændelsen. Det resulterende beløb udgør den deltagende indskudsgarantiordnings overskydende tab.

I tilfælde af afvikling (artikel 41c, stk. 2) består det overskydende tab af det beløb, hvormed den deltagende indskudsgarantiordning skal bidrage til afviklingen, *med fradrag af* summen af:

- a) det beløb, der måtte være blevet tilbagebetalt til den, efter at det på baggrund af en efterfølgende værdiansættelse er konstateret, at dens bidrag burde have været mindre end det beløb, afviklingsmyndigheden oprindeligt anmodede om⁷, og
- b) de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning bør have, givet det i artikel 41j fastsatte middelopbygningsforløb.

Heller ikke her er der behov for, at den deltagende indskudsgarantiordning opkræver *ex post*-bidrag, eftersom direktivets artikel 10, stk. 8, er begrænset til udbetalingshændelser.

Tabsdækningen på 20 % af det overskydende tab ydes ved at reducere den finansiering, som den deltagende indskudsgarantiordning er forpligtet til at tilbagebetale til EDIS, med det beløb, der svarer til tabsdækningen. Også den tabsdækning, som EDIS yder, omfattes af et loft.

5.2.2. *Coassurance*

Efter den indledende treårige genforsikringsfase omfattes de deltagende indskudsgarantiordninger af en *coassurance*ordning med EDIS i en periode på fire år. De deltagende indskudsgarantiordninger kan anmode om såvel finansiering som dækning af tab fra Indskudsforsikringsfonden, i tilfælde af at de kommer ud for en udbetalingshændelse eller er blevet anmodet om at bidrage til afvikling (artikel 41d). EDIS yder nu også finansiering til og dækker tab opstået i forbindelse med bidrag til *nationale* afviklingsprocedurer.

⁷

Betaling af forskellen i henhold til artikel 75 i direktiv 2014/59/EU: Denne regel antages tilsvarende at finde anvendelse i tilfælde af SRM-afviklinger i henhold til artikel 79.

Forskellen i forhold til genforsikringsfasen består i, at finansieringen ydes og tabene dækkes fra "første euro", og at den andel, der bæres af EDIS, gradvis stiger hen over coassurancefasen.

EDIS yder finansiering svarende til en procentdel af det likviditetsbehov, som opstår i deltagende indskudsgarantiordninger i forbindelse med en udbetalingshændelse eller en anmodning om at bidrage til afvikling. Den dækker endvidere den samme procentdel af det tab, som den deltagende indskudsgarantiordning i sidste ende pådrager sig i forbindelse med disse hændelser. Denne andel udgør i det første år af coassurancefasen 20 % og stiger hvert efterfølgende år med 20 procentpoint, indtil den når 80 % i coassurancefasens sidste år.

I tilfælde af en udbetalingshændelse svarer likviditetsbehovet til den samlede størrelse af de dækkede indskud i den nødlidende bank, dvs. berettigede indskud på op til 100 000 EUR (artikel 41f, stk. 1). Tabet fastlægges ved at fratække den deltagende indskudsgarantiordnings indtægter fra insolvensbehandlingen (artikel 41g, stk. 1).

I tilfælde af afvikling svarer likviditetsbehovet til det bidrag, som henholdsvis Afviklingsinstansen og den nationale afviklingsmyndighed har anmodet om (artikel 41f, stk. 2). Tabet fastlægges ved at fratække den forskel, som måtte være blevet tilbagebetalt til den deltagende indskudsgarantiordning, efter at det på baggrund af en efterfølgende værdiansættelse er konstateret, at det oprindelige bidrag burde have været mindre (artikel 41g, stk. 2).

Hverken finansiering eller tabsdækning omfattes af et loft.

5.2.3. Fuld forsikring

Efter den fireårige coassurancefase forsikres de deltagende indskudsgarantiordninger fuldt ud af EDIS. En fuld forsikring indebærer fuld finansiering af likviditetsbehovet og dækning af alle tab hidrørende fra en udbetalingshændelse eller en anmodning om at bidrage til afvikling. Mekanismen er den samme som i coassurancefasen, men EDIS dækker en andel på 100 %.

5.2.4. Sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med dækning gennem EDIS

Forslaget indeholder sikkerhedsforanstaltninger mod nationale indskudsgarantiordningers uretmæssige eller ulovlige adgang til EDIS. De vil blive udelukket, såfremt de ikke har overholdt forpligtelserne i henhold til forordningen eller national lovgivning, som gennemfører væsentlige bestemmelser i direktivet, eller hvis den pågældende medlemsstat ikke har gennemført disse artikler korrekt (artikel 41i). De vil kun være omfattet af dækning gennem EDIS, hvis deres disponible finansielle midler mindst svarer til det i forordningen fastsatte harmoniserede middelopbygningsforløb (artikel 41j). Dette har til formål at sikre, at kun deltagende indskudsgarantiordninger, som har overholdt deres egne forpligtelser, og dermed bidrager til at begrænse risiciene på EDIS-niveau, kan blive omfattet af dens beskyttelse. Afviklingsinstansen kan med anvendelse af særlige afstemningsregler træffe afgørelse om at udelukke en deltagende indskudsgarantiordning fra dækning gennem EDIS.

5.3. Vurdering af støtteforanstaltningen

Mens en indskudsgarantiordnings udbetalinger af godtgørelse til indskydere ikke er en støtteforanstaltning, indebærer dens bidrag til afvikling en fordel for det institut, som er under afvikling, selv om det har til formål at sikre indskydernes fortsatte adgang til indskud. Bidraget kan derfor anses som en støtteforanstaltning og kan kræve underretning af og godkendelse fra Kommissionen. Hvis bidraget kommer fra fonde på europæisk plan (Afviklingsfonden og Indskudsforsikringsfonden), finder statsstøtteproceduren tilsvarende anvendelse (artikel 19).

5.4. Forvaltning af EDIS

EDIS vil blive forvaltet af Afviklingsinstansen sammen med de deltagende indskudsgarantiordninger (eller den udpegede myndighed, som forvalter en deltagende indskudsgarantiordning). Proceduren kan i hovedtræk opdeles i en fase, som leder frem til finansiering, og en fase efter finansieringen.

5.4.1. Procedure frem til finansiering

De deltagende indskudsgarantiordninger skal hurtigst muligt varsle Afviklingsinstansen, når de bliver opmærksomme på forhold, som kan føre til en udbetalingshændelse eller en anmodning fra afviklingsmyndigheden om at bidrage til afvikling (artikel 41i). De skal meddele Afviklingsinstansen et skøn over den forventede likviditetsmangel (genforsikringsfasen) eller det forventede likviditetsbehov (coassurancefasen og fasen for fuld forsikring). Dette giver Afviklingsinstansen mulighed for at forberede sig på den øjeblikkelige tilvejebringelse af finansiering i tilfælde af en udbetalingshændelse eller en anmodning om at bidrage til afvikling.

De deltagende indskudsgarantiordninger skal straks underrette Afviklingsinstansen om en udbetalingshændelse eller en anmodning om at bidrage til afvikling (artikel 41i). Også hvis Afviklingsinstansen selv anmoder om bidrag til afvikling (artikel 79), er en sådan underretning stadig formelt nødvendig, eftersom sammensætningen af Afviklingsinstansen under EDIS er forskellig fra sammensætningen under SRM (se nedenfor), og eftersom det *ikke kræves*, at den deltagende indskudsgarantiordning anmoder om finansiering eller tabsdækning fra EDIS. Sammen med underretningen skal den deltagende indskudsgarantiordning stille oplysninger til rådighed for Afviklingsinstansen med henblik på at vurdere, om de relevante betingelser er opfyldt (artikel 41k):

- de dækkede indskud med henblik på at beregne likviditetsmangelen eller likviditetsbehovet
- de disponible finansielle midler på tidspunktet for udbetalingshændelsen eller anvendelsen i forbindelse med afvikling med henblik på at fastsætte de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning *bør have* på tidspunktet for udbetalingshændelsen eller anvendelsen i forbindelse med afvikling, givet det i artikel 41j fastsatte middelopbygningsforløb
- skønnet over de ekstraordinære ex post-bidrag, som den kan opkræve inden for tre dage fra udbetalingshændelsen eller anvendelsen i forbindelse med afvikling
- eventuelle andre væsentlige hindringer for, at den deltagende indskudsgarantiordning kan opfylde sine forpligtelser over for indskydere eller afviklingsmyndigheden samt mulige afhjælpsforanstaltninger.

Afviklingsinstansen vil inden for 24 timer konstatere, hvorvidt betingelserne for EDIS, jf. artikel 41a (genforsikring), artikel 41d (coassurance) eller artikel 41h (fuld forsikring), er opfyldt (artikel 41l, stk. 1). Den fastsætter desuden, normalt inden for samme tidsrum, den finansiering, som den vil yde den deltagende indskudsgarantiordning (Art 41l, stk. 2, andet afsnit).

Såfremt en eller flere deltagende indskudsgarantiordninger samtidig kommer ud for flere udbetalingshændelser eller anvendelser i forbindelse med afvikling (hændelser), er Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler muligvis ikke tilstrækkelige. I dette tilfælde er den finansiering, som hver deltagende indskudsgarantiordning kan opnå for hver hændelse begrænset til en andel af Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler i overensstemmelse med en forholdsmæssig beregning (Artikel 41l, stk. 3).

Afviklingsinstansen skal straks oplyse den deltagende indskudsgarantiordning om, hvorvidt betingelserne for dækning gennem EDIS er opfyldt, og om den finansiering, som den vil yde den deltagende indskudsgarantiordning. De deltagende indskudsgarantiordninger kan inden for 24 timer anmode om en fornyet gennemgang af Afviklingsinstansens afgørelse(r), hvis resultat Afviklingsinstansen skal nå frem til inden for yderligere 24 timer (artikel 41m).

Finansieringen ydes, umiddelbart efter at Afviklingsinstansen har fastsat beløbet, og udbetales i form af et kontant bidrag til den deltagende indskudsgarantiordning (artikel 41n). Såfremt Afviklingsinstansen, efter på den deltagende indskudsgarantiordnings anmodning at have foretaget en fornyet gennemgang af sin oprindelige afgørelse, øger finansieringen, er dette beløb forfaldent, når Afviklingsinstansen har vedtaget sin afgørelse vedrørende anmodningen om fornyet gennemgang.

5.4.2. Procedure efter finansiering

Efter finansieringen skal Afviklingsinstansen fastsætte den deltagende indskudsgarantiordnings overskydende tab (genforsikring) eller tab (coassurance, fuld forsikring), overvåge, at finansieringen anvendes til udbetaling til indskydere eller bidrag til afvikling, samt overvåge den deltagende indskudsgarantiordnings tiltag for at gøre krav om indskud gældende under insolvensbehandlingen.

Efter en udbetalingshændelse bliver det (overskydende) tab kendt over tid, efterhånden som den deltagende indskudsgarantiordning opkræver ex post-bidrag og fra tid til anden opnår indtægter fra insolvensbehandlingen. I tilfælde af bidrag til afvikling, hvor den deltagende indskudsgarantiordning muligvis ikke opkræver ex post-bidrag og ikke har regreskrav mod tredjemand, kan det (overskydende) tab bestemmes, allerede efter at den deltagende indskudsgarantiordning har modtaget betalingen af en eventuel forskel, som den måtte være berettiget til, efter at det på baggrund af en efterfølgende værdiansættelse er konstateret, at det oprindelige bidrag burde have været mindre. Det er derfor kun efter en udbetalingshændelse, at Afviklingsinstansen løbende skal vurdere udviklingen i det (overskydende) tab, før det endelige (overskydende) tab fastsættes. På samme måde skal den deltagende indskudsgarantiordning tilbagebetale den opnåede finansiering til Afviklingsinstansen i rater, som svarer til ex post-bidragene eller indtægterne fra insolvensbehandlingen, efterhånden som disse bliver tilgængelige for den deltagende indskudsgarantiordning (artikel 41o).

Forskellen mellem den oprindelige finansiering, som den deltagende indskudsgarantiordning har opnået fra Indskudsforsikringsfonden, og den finansiering, som den i sidste ende skal tilbagebetale til Afviklingsinstansen, udgør det (overskydende) tab, som dækkes af EDIS.

Efter en udbetalingshændelse vil Afviklingsinstansen tillige nøje overvåge udbetalingsproceduren og særlig anvendelsen af den finansiering, som den har ydet den deltagende indskudsgarantiordning til dette formål, samt den deltagende indskudsgarantiordnings forfølgelse af sin ret til indskuddene under insolvensproceduren. Den deltagende indskudsgarantiordning skal med jævne mellemrum fastsæt af Afviklingsinstansen tilvejebringe nøjagtige, pålidelige og fuldstændige oplysninger, særlig om udbetalingsproceduren og udøvelsen af de rettigheder, hvori den er indtrådt under insolvensbehandlingen. Den deltagende indskudsgarantiordning skal stræbe efter at maksimere sine indtægter fra insolvensbehandlingen. Forsømmelighed hos den deltagende indskudsgarantiordning kan medføre krav om erstatning fra Afviklingsinstansen, men Afviklingsinstansen kan, efter at have hørt den deltagende indskudsgarantiordning, også træffe afgørelse om selv at udøve alle rettigheder til indskud, hvori den deltagende indskudsgarantiordning er indtrådt. Afviklingsinstansen kan derpå for egen regning inddrive indtægterne direkte til opfyldelse af sit krav om tilbagebetaling af den finansiering, som blev ydet den deltagende indskudsgarantiordning (artikel 41q).

5.5. Finansielle regler for EDIS

EDIS's funktion kræver økonomiske ressourcer til afholdelse af administrative udgifter samt til den nødvendige dækning (finansiering og dækning af tab) for deltagende indskudsgarantiordninger.

5.5.1. Generelle budgetbestemmelser og administrative bidrag

Det nuværende budget består af to dele: Del I vedrørende Afviklingsinstansens administration og del II vedrørende Afviklingsfonden.

Administrative udgifter til EDIS dækkes af de nuværende administrative bidrag, som opkræves over del I i Afviklingsinstansens budget, under hensyntagen til den yderlige administrative byrde forårsaget af EDIS samt det forhold, at personkredsen for SRM og EDIS ikke er sammenfaldende (artikel 65, stk. 5).

Indskudsforsikringsfonden vil blive omfattet af en ny del III i Afviklingsinstansens budget. Dennes struktur for indtægter og udgifter (artikel 60a) svarer til strukturen i del II for Afviklingsfonden (artikel 60) og uddybes i afsnit 5.5.2 nedenfor.

De generelle budgetbestemmelser (artikel 57, 58, 61-64 og 66) finder tillige anvendelse på budgettets del III.

Afviklingsinstansen er ansvarlig for forvaltningen af såvel Afviklingsfonden som Indskudsforsikringsfonden samt for at investere deres midler i overensstemmelse med reglerne i SRM-forordningen og delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen (artikel 75).

5.5.2. Ex ante-bidrag til Indskudsforsikringsfonden

Indskudsforsikringsfonden modtager skyldige ex ante-bidrag, som bankerne betaler direkte til Afviklingsinstansen, og som de deltagende indskudsgarantiordninger beregner og fakturerer på vegne af Afviklingsinstansen (artikel 74a, stk. 1). Disse ex ante-bidrag udgør en forpligtelse, som er adskilt fra forpligtelsen til at betale ex ante-bidrag til den deltagende indskudsgarantiordning i henhold til artikel 10, stk.1, andet afsnit, i direktivet om indskudsgarantiordninger. For at opnå omkostningsneutralitet for banksektoren kan der imidlertid ydes kompensation for ex ante-bidrag, som betales til Indskudsforsikringsfonden, gennem en deltagende indskudsgarantiordning (se afsnit 5.5.2.2 nedenfor)⁸.

5.5.2.1. Målniveauer for Indskudsforsikringsfonden

Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler skal nå to på hinanden følgende målniveauer (artikel 74b, stk. 1 og 2): a) et indledende målniveau på 20 % af fire niendedele af summen af alle nationale minimumsmålniveauer ved udgangen af den treårige genforsikringsfase samt b) et endeligt målniveau svarende til summen af de minimumsmålniveauer, som deltagende indskudsgarantiordninger skal nå i henhold til direktivet ved udgangen af den fireårige coassurancefase. Minimumsmålniveauerne vil være fuldt harmoniserede for alle deltagende indskudsgarantiordninger. Tilsammen vil minimumsmålniveauerne for Indskudsforsikringsfonden og de deltagende indskudsgarantiordninger stige lineært med en niendedel hvert år i perioden frem til 2024.

Ex ante-bidrag, som banker skal betale, skal spredes så jævnt som muligt over perioden, indtil det indledende eller endelige målniveau er nået. Efter genforsikringsfasen skal de disponible

⁸ En graf, som sammenligner udviklingen i de midler, EDIS råder over, med udviklingen i en deltagende indskudsgarantiordnings midler, i tilfælde af at medlemsstaten og den deltagende indskudsgarantiordning vælger at kompensere medlemsbanker for ex ante-bidrag, som betales til EDIS, findes på Kommissionens websted: http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/european-deposit-insurance-scheme/index_en.htm.

finansielle midler, såfremt de har været anvendt til at yde finansiering eller dække tab og er faldet til under det indledende målniveau, øges, indtil målniveauet igen er nået.

Hvert år fastsættes de skyldige ex ante-bidrag, som den enkelte bank skal betale til Afviklingsinstansen, i to trin: a) Afviklingsinstansen fastsætter de samlede ex ante-bidrag, som den kan kræve af hver deltagende indskudsgarantiordnings medlemsbanker (artikel 74d, stk. 1). b) På grundlag af det relevante samlede beløb, som Afviklingsinstansen har fastlagt, beregner hver deltagende indskudsgarantiordning derpå det skyldige bidrag, som hver enkelt af dens medlemsbanker skal betale (artikel 74d, stk. 2), og fakturerer dette på Afviklingsinstansens vegne.

I genforsikringsfasen beregner den deltagende indskudsgarantiordning de risikobaserede ex ante-bidrag, som hver medlemsbank skal betale til Indskudsforsikringsfonden, i forhold til alle dens øvrige medlemsbanker. Efter genforsikringsfasen beregnes hver banks risikobaserede ex ante-bidrag i forhold til alle banker omfattet af EDIS. Dette udføres af Afviklingsinstansen med bistand fra de deltagende indskudsgarantiordninger og på grundlag af et sæt risikobaserede metoder fastlagt ved en delegeret retsakt fra Kommissionen.

Banken skal betale ex ante-bidragene, som faktureres af den deltagende indskudsgarantiordning på vegne af Afviklingsinstansen, direkte til Afviklingsinstansen, som krediterer beløbet hos Indskudsforsikringsfonden (og som en indtægt i del III i dens budget).

5.5.2.2. Kompensation gennem de deltagende indskudsgarantiordninger

Dette forslag gør det muligt for de deltagende medlemsstater at opnå omkostningsneutralitet for deres deltagende indskudsgarantiordningers medlemsbanker. De kan træffe afgørelse om, at indførelsen af en særskilt forpligtelse for banker til at betale ex ante-bidrag til Indskudsforsikringsfonden berettiger til kompensation gennem en deltagende indskudsgarantiordning. I forbindelse med denne afgørelse skal medlemsstaterne tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet og vurdere, hvorvidt den indskudsbeskyttelse, der etableres, som oprettelsen af EDIS skrider frem, kan begrunde en nedbringelse af de finansielle midler til indskudsbeskyttelse gennem en deltagende indskudsgarantiordning.

Omkostningsneutralitet er omhandlet i artikel 74c, stk. 4: a) de ex ante-bidrag, banker betaler til Indskudsforsikringsfonden, medregnes i det målniveau, som de respektive deltagende indskudsgarantiordninger skal nå i henhold til direktivet; b) såfremt en national indskudsgarantiordning ved udgangen af opbygningsfasen (den 3. juli 2024 eller senere) har overholdt det helt bestemte middelopbygningsforløb (artikel 41j) og dens medlemsbanker har betalt alle skyldige bidrag til Indskudsforsikringsfonden, svarer disse bidrag til det beløb, som er nødvendigt for at nå det nationale målniveau på 0,8 %; og c) deltagende medlemsstater kan tillade, at deres indskudsgarantiordninger ved beregning af størrelsen af bidragene tager hensyn til de bidrag, som deres medlemsbanker har betalt til EDIS, og/eller tilbagebetaler deres medlemsbanker af deres disponible finansielle midler, i det omfang disse overstiger beløbene jf. det helt bestemte middelopbygningsforløb.

Afhængigt af de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning allerede har opkrævet, kan den enten kompensere sine medlemsbanker gennem lavere bidrag eller tilbagebetaling af bidrag, som den allerede har modtaget fra sine medlemsbanker.

5.5.3. *Ekstraordinære ex post-bidrag*

Fra coassurancefasens begyndelse kan Afviklingsinstansen tillige kræve betaling af ekstraordinære ex post-bidrag fra de banker, som er tilsluttet deltagende indskudsgarantiordninger, såfremt Indskudsforsikringsfondens disponible midler ikke er tilstrækkelige til finansiering og dækning af tab. De nationale indskudsgarantiordninger vil

fortsat være ansvarlige for opkrævning af ex post-bidrag fra den nationale banksektor for at genopfylde deres nationale system efter en udbetalingshændelse eller et bidrag til afvikling.

Skyldige ex post-bidrag betales af bankerne direkte til Afviklingsinstansen og beregnes og faktureres i coassurancefasen af de respektive deltagende indskudsgarantiordninger på Afviklingsinstansens vegne. Afviklingsinstansen fastsætter de samlede ex post-bidrag, som den kan opkræve fra medlemsbankerne af hver deltagende indskudsgarantiordning inden for de grænser, der fastlægges ved en delegeret retsakt fra Kommissionen. På grundlag af det samlede beløb, som Afviklingsinstansen har fastlagt, beregner de deltagende indskudsgarantiordninger det skyldige ex post-bidrag for hver enkelt af deres medlemsbanker under anvendelse af den samme risikobaserede metode, som de anvender ved beregning af ex ante-bidrag i henhold til direktivets artikel 10, stk. 1.

Efter coassurancefasen beregner Afviklingsinstansen hver banks skyldige ex post-bidrag på grundlag af de risikobaserede metoder, som er fastlagt i den delegerede retsakt fra Kommissionen, som også finder anvendelse ved beregning af ex ante-bidragene efter coassurancefasen. De deltagende indskudsgarantiordninger fakturerer ex post-bidragene på vegne af Afviklingsinstansen.

Såvel i coassurancefasen som under den fulde forsikringsordning kan Afviklingsinstansen på eget initiativ eller efter forslag fra den relevante kompetente myndighed helt eller delvis udsætte den enkelte banks betaling af ex post-bidrag. Udsættelsen skal være nødvendig for at beskytte bankens finansielle stilling og må ikke have en varighed på mere end seks måneder, men kan fornyes på bankens anmodning.

De maksimale beløb, som EDIS kan opkræve ex post, fastsættes ved en delegeret retsakt fra Kommissionen under hensyntagen til de nationale ex post-bidrag.

5.5.4. Supplerende finansiering til Indskudsforsikringsfonden

Ud over opkrævning af ex ante- og ex post-bidrag kan Afviklingsinstansen indgå kontrakter om supplerende finansiering til Indskudsforsikringsfonden. Den kan, til gradvis erstatning for finansieringen gennem de deltagende indskudsgarantiordninger, anmode om et lån fra indskudsgarantiordninger anerkendt i ikkedeltagende medlemsstater, som kan træffe afgørelse om en sådan anmodning i henhold til direktivets artikel 12 (artikel 74g). For at opnå gensidighed kan Afviklingsinstansen også omvendt træffe afgørelse om at yde lån til indskudsgarantiordninger i ikkedeltagende medlemsstater.

Afviklingsinstansen kan tillige for Indskudsforsikringsfonden indgå kontrakter om andre alternative finansieringsmidler fra tredjeparter, særlig hvis de midler, som Afviklingsinstansen kan opkræve gennem ex ante- og ex post-bidrag ikke (umiddelbart) er disponible (artikel 74h). Tilbagebetalingspligtige finansieringsmidler skal inddrives gennem opkrævning af ex ante- og ex post-bidrag i løbetiden.

5.5.5. EDIS – beslutningstagning

EDIS vil blive forvaltet af Afviklingsinstansen, både ved dens eksekutiv- og plenarmøder. Eksekutivmødet vil bestå af de samme medlemmer, uanset om det drejer sig om EDIS- eller SRM-relaterede afgørelser og opgaver. De særlige opgaver, som EDIS varetager, kræver en særlig sammensætning af plenarmødet i forbindelse med afgørelser, som udelukkende vedrører EDIS. Medlemmer, som ved plenarmødet repræsenterer nationale afviklingsmyndigheder, vil blive erstattet af medlemmer, som repræsenterer nationale udpegede myndigheder.

Plenarmødet vil få tildelt særlige opgaver.

Da nogle af Afviklingsinstansens afgørelser er relevante for Afviklingsinstansen som helhed eller for såvel SRM som EDIS, vil de blive truffet ved et nyt fælles plenarmøde med særlige repræsentanter og afstemningsregler.

Alle andre afgørelser vedrørende EDIS vedtages på Afviklingsinstansens eksekutivmøder.

5.6. Andre regler

Bestemmelser om særlige forhold, som finder anvendelse på SRM, vil også gælde for Afviklingsinstansen, når den varetager sine opgaver inden for EDIS: privilegier og immuniteter, sprogordninger, personale samt udveksling af personale, interne udvalg, klagenævn, sagsanlæg ved Domstolen, Afviklingsinstansens ansvar, tavshedspligt og udveksling af oplysninger, databeskyttelse, aktindsigt, sikkerhedsregler om følsomme eller klassificerede oplysninger samt Revisionsretten.

Ændringerne om oprettelsen af EDIS anvendes fra ændringsforordningens ikrafttræden.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en
europæisk indskudsforsikringsordning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁹,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I løbet af de seneste år har Unionen gjort fremskridt med hensyn til at skabe et indre marked for banktjenesteydelser. Et bedre integreret indre marked for banktjenesteydelser er afgørende for at fremme økonomisk vækst i Unionen, sikre banksystemets stabilitet og beskytte indskyderne.
- (2) Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde den 18. oktober 2012, at det "i lyset af de grundlæggende udfordringer, som Den Økonomiske og Monetære Union står over for, er nødvendigt at styrke den for at sikre økonomisk og social velfærd samt stabilitet og varig velstand" og at "processen hen imod en styrket økonomisk og monetær union bør bygge på Unionens institutionelle og retlige rammer og være kendetegnet ved åbenhed og gennemsigtighed over for de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og ved respekt for det indre markeds integritet". Der er med dette for øje at bankunionen er oprettet på grundlag af et omfattende og detaljeret fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser, der gælder for hele det indre marked. Processen med at oprette bankunionen har været præget af åbenhed og gennemsigtighed over for ikkedeltagende medlemsstater samt af respekt for det indre markeds integritet.
- (3) Europa-Parlamentet fastslog i sin beslutning af 20. november 2012 "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union", at det er en afgørende forudsætning for en velfungerende ØMU at bryde den negative vekselvirkning mellem stater, banker og realøkonomien, og understregede det presserende behov for supplerende og vidtrækkende foranstaltninger til at virkeliggøre en fuldt operationel bankunion og samtidig sikre et fortsat velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser og den frie bevægelighed for kapital.
- (4) Mens der er blevet taget væsentlige skridt til at sikre, at bankunionen fungerer effektivt, dels med den fælles tilsynsmekanisme (SSM), der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹¹, som sikrer, at Unionens politik vedrørende tilsyn

⁹ EUT C af, s. .

¹⁰ EUT C af, s. .

¹¹ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

med kreditinstitutter i medlemsstater i euroområdet samt i de medlemsstater uden for euroområdet, som vælger at deltage i SSM ("de deltagende medlemsstater"), gennemføres på en ensartet og effektiv måde, dels med den fælles afviklingsmekanisme (SRM), der blev oprettet ved forordning (EU) nr. 806/2014, som sikrer en sammenhængende ramme for afviklingen af banker, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende i de deltagende medlemsstater, er yderligere initiativer fortsat nødvendige for at gennemføre bankunionen.

- (5) I juni 2015 blev der i de fem formænds rapport om "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union" peget på, at et fælles banksystem kun virkelig kan være fælles, hvis tilliden til bankindsud er den samme, uanset i hvilken medlemsstat en bank driver virksomhed. Dette kræver et fælles banktilsyn, en fælles bankafvikling og en fælles indskudsforsikring. I de fem formænds rapport blev det derfor foreslået at gennemføre bankunionen ved at oprette en europæisk indskudsforsikringsordning ("EDIS" - European Deposit Insurance Scheme), den tredje søjle i en fuldt udbygget bankunion sammen med banktilsyn og afvikling. Konkrete initiativer i denne retning bør allerede nu tages som en prioriteret opgave, med et genforsikringssystem på europæisk plan for de nationale indskudsgarantiordninger som et første skridt hen imod en fuldstændig gensidiggjort ordning. Anvendelsesområderne for dette genforsikringssystem og SSM bør være sammenfaldende.
- (6) Den seneste krise har vist, at det indre markeds funktion kan være truet, og at der er en stigende risiko for finansiel fragmentering. At en bank, som er forholdsvis stor sammenlignet med den nationale banksektor, bliver nødlidende, eller at en del af den nationale banksektor bliver nødlidende på én og samme tid, kan medføre, at nationale indskudsgarantiordninger bliver sårbare over for store lokale chok, selv med de supplerende finansieringsmekanismer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU¹². De nationale indskudsgarantiordningers sårbarhed over for store lokale chok kan bidrage til en negativ vekselvirkning mellem banker og den lokale stat, hvilket undergraver ensartetheden af indskudsbeskyttelsen, bidrager til en mangel på tillid hos indskydere og medfører ustabile markeder.
- (7) Fraværet af en ensartet indskyderbeskyttelse kan forvride konkurrencen og skabe en effektiv barriere for kreditinstitutters fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser inden for det indre marked. En fælles indskudsforsikringsordning er derfor væsentlig for at gennemføre det indre marked for finansielle tjenesteydelser.
- (8) Selv om direktiv 2014/49/EU i væsentlig grad forbedrer nationale ordningers kapacitet til at godtgøre indskydere, er der inden for bankunionen behov for mere effektive indskudsgarantiordninger til at sikre tilstrækkelige finansielle midler til understøttelse af tilliden hos alle indskydere og dermed sikre den finansielle stabilitet. EDIS vil øge bankunionens modstandskraft over for kommende kriser, idet risikoen deles mere bredt, og give den samme beskyttelse til forsikrede indskydere og således understøtte et velfungerende indre marked.
- (9) Midler, som indskudsgarantiordninger anvender til at tilbagebetale indskydere i forbindelse med indisponible dækkede indskud i henhold til artikel 8 i direktiv 2014/49/EU om indskudsgarantiordninger, udgør ikke statsstøtte eller fondsstøtte. Hvis disse midler imidlertid anvendes til restrukturering af kreditinstitutter og udgør statsstøtte eller fondsstøtte, skal de være i overensstemmelse med henholdsvis artikel

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014¹³, som bør ændres til dette formål.

- (10) Trods den yderligere harmonisering, som indførtes ved direktiv 2014/49/EU, bibeholder de nationale indskudsgarantiordninger visse muligheder og skønsbeføjelser, bl.a. med hensyn til væsentlige forhold såsom målniveauer, risikofaktorer, som skal anvendes ved vurdering af kreditinstitutters bidrag, tilbagebetalingsperioder eller anvendelsen af midler. Disse forskelle mellem de nationale regler kan hindre den fri udveksling af tjenesteydelser og forvride konkurrencen. I en højtintegreret banksektor er det nødvendigt med ensartede regler og praksisser for at sikre en solid og sammenhængende indskyderbeskyttelse i hele Unionen og dermed målet om finansiell stabilitet.
- (11) Oprettelsen af EDIS, hvor beføjelserne til beslutningstagning, overvågning og håndhævelse centraliseres og overdrages til en fælles afviklings- og indskudsforsikringsinstans, er væsentlig for opnåelsen af målet om en harmoniseret indskudsgarantiramme. Den ensartede anvendelse af indskudsgarantikravene i de deltagende medlemsstater forbedres gennem overdragelsen til en sådan central myndighed. Driften af EDIS skulle således, ved at understøtte og tilvejebringe en ramme for udarbejdelsen og den efterfølgende gennemførelse af ensartede regler om indskudsgarantiordninger, lette harmoniseringen inden for finansielle tjenesteydelser.
- (12) EDIS er endvidere en del af de generelle EU-regler om harmonisering af tilsyn samt genopretning og afvikling, der er komplementære aspekter af det indre marked for banktjenesteydelser. Tilsyn kan kun være effektivt og give mening, hvis der skabes en passende indskudsforsikringsordning, som er i overensstemmelse med udviklingen på tilsynsområdet. EDIS er derfor af stor betydning for den overordnede harmonisering, og dens mål er tæt forbundne med EU's regelsæt om tilsyn samt genopretning og afvikling, hvis centraliserede anvendelse er indbyrdes afhængig. Eksempelvis er passende koordinering inden for tilsyn og indskudsgaranti nødvendig i tilfælde, hvor Den Europæiske Centralbank (ECB) har til hensigt at inddrage et kreditinstituts tilladelse, eller hvor et kreditinstitut ikke overholder forpligtelsen til at være medlem af en indskudsgarantiordning. En tilsvarende høj grad af samordning er nødvendig mellem de afviklingsforanstaltninger og de opgaver vedrørende indskudsforsikring, som tillægges Afviklingsinstansen.
- (13) Denne forordning finder kun anvendelse på banker, for hvilke det gælder, at hjemlandets tilsynsførende er ECB eller den kompetente nationale myndighed i medlemsstater, der har euroen som valuta, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og som har etableret et tæt samarbejde i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013. Nærværende forordnings anvendelsesområde er knyttet til anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1024/2013. I betragtning af den betydelige overlapning, der findes mellem de tilsynsopgaver, der er tildelt SSM, og foranstaltninger i relation til indskudsgaranti, har oprettelsen af en centraliseret tilsynsordning i henhold til artikel 127, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde rent faktisk afgørende betydning for harmoniseringen af indskudsgaranti i deltagende medlemsstater. Det forhold, at enheder, der er omfattet

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

af forordning (EU) nr. 1024/2013, er underlagt tilsyn af SSM, udgør en specifik egenskab, som sætter dem i en objektivt set særlig position med hensyn til indskudsgaranti. Det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger med henblik på oprettelse af en fælles indskudsforsikringsordning for alle medlemsstater, der deltager i SSM, for at fremme et velfungerende og stabilt indre marked.

- (14) For at sikre parallelitet i forhold til SSM og SRM bør deltagende medlemsstater være omfattet af EDIS. Banker, som er etableret i medlemsstater, der ikke deltager i SSM, bør ikke være omfattet af EDIS. Så længe tilsynet i en medlemsstat forbliver uden for SSM, bør den pågældende medlemsstat fortsat være ansvarlig for beskyttelsen af indskydere mod konsekvenser af, at et kreditinstitut bliver insolvent. Efterhånden som medlemsstaterne bliver deltagere i SSM, bør de automatisk også blive omfattet af EDIS. EDIS kan potentielt i sidste ende komme til at omfatte hele det indre marked.
- (15) For at sikre lige konkurrencevilkår på det indre marked som helhed er denne forordning i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU. Den supplerer reglerne og principperne i nævnte direktiv for at sikre, at EDIS er velfungerende, samt at der er midler i passende omfang til rådighed for denne. Den materielle lovgivning om indskudsgaranti, der skal gælde inden for rammerne af EDIS, vil derfor være i overensstemmelse med den ved direktiv 2014/49/EU harmoniserede lovgivning, som finder anvendelse på de nationale indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater.
- (16) På integrerede finansielle markeder vil enhver finansiell støtte til godtgørelse af indskydere fremme den finansielle stabilitet ikke kun i den pågældende deltagende medlemsstat, men også i andre medlemsstater ved at forhindre, at bankkriser har afsmittende virkninger i ikkedeltagende medlemsstater. Overdragelsen af opgaver vedrørende indskudsforsikring til Afviklingsinstansen bør på ingen måde hæmme den måde, hvorpå det indre marked for finansielle tjenesteydelser fungerer. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) bør derfor bevare sin rolle og alle sine eksisterende beføjelser og opgaver: den bør udvikle og bidrage til en ensartet anvendelse af den EU-lovgivning, som finder anvendelse på alle medlemsstater, og øge konvergens mellem indskudsgaranti praksisser i hele Unionen.
- (17) EDIS bør over en årrække gradvist udvikle sig fra en genforsikringsordning til en fuldstændig gensidiggjort coassuranceordning. Set i lyset af bestræbelserne på at styrke ØMU'en er dette skridt, sammen med arbejdet på at etablere brofinansieringsordninger i forbindelse med Den Fælles Afviklingsfond ("Afviklingsfonden") og på at udvikle et fælles finanspolitisk sikkerhedsnet, nødvendigt for at begrænse sammenkoblingen mellem banker og stat i de enkelte medlemsstater gennem tiltag, som indebærer deling af risici mellem alle medlemsstater i bankunionen, og dermed understøtte bankunionen i at opfylde sin hovedmålsætning. Tiltag, som indebærer en styrkelse af bankunionen gennem en sådan risikodeling, må imidlertid gå hånd i hånd med risikonedbringende foranstaltninger, som mere direkte tager sigte på at bryde forbindelsen mellem banker og stater.
- (18) EDIS bør oprettes i tre på hinanden følgende faser: først en genforsikringsordning, som dækker en andel af deltagende indskudsgarantiordningers likviditetsmangel og overskydende tab, som efterfølges af en coassuranceordning, som dækker en gradvist stigende andel af deltagende indskudsgarantiordningers likviditetsmangel og tab, og i

sidste ende fører til en fuld forsikringsordning, som dækker alle likviditetsbehov og tab for deltagende indskudsgarantiordninger.

- (19) For såvel at begrænse den europæiske indskudsforsikringsfonds ("Indskudsforsikringsfondens") ansvar som for at mindske risiciene for moral hazard på nationalt plan kan der i genforsikringsfasen kun anmodes om støtte fra Indskudsforsikringsfonden, hvis den nationale indskudsgarantiordning har opkrævet ex ante-bidrag efter et helt bestemt middelopbygningsforløb og først udtømmer disse kilder. I det omfang en national indskudsgarantiordning imidlertid har opkrævet midler, som overstiger det, der er nødvendigt, jf. middelopbygningsforløbet, behøver den for at kunne modtage dækning gennem EDIS alene at have anvendt de midler, den skulle opkræve jf. dette forløb. Indskudsgarantiordninger, som har opkrævet flere midler end nødvendigt for at opfylde middelopbygningsforløbet, burde derfor ikke være værre stillet, end dem, som har opkrævet midler i et omfang, der svarer til middelopbygningsforløbet.
- (20) Eftersom Indskudsforsikringsfonden i genforsikringsfasen alene udgør en yderligere finansieringskilde og kun svækker sammenkoblingen mellem bankerne og staten i disses hjemland, uden imidlertid at sikre, at alle indskydere i bankunionen nyder samme beskyttelse, bør genforsikringsfasen efter tre år gradvist udvikle sig til en coassuranceordning og i sidste ende til en fuldstændig gensidiggjort forsikringsordning.
- (21) Mens genforsikrings- og coassurancefaserne har mange fællestræk, som sikrer en gnidningsløs og gradvis udvikling, afholdes udbetalingerne i coassurancefasen af de nationale indskudsgarantiordninger og Indskudsforsikringsfonden i fællesskab med tabsdækning fra første euro. Indskudsforsikringsfondens forholdsvise bidrag stiger gradvis til 100 %, hvilket er ensbetydende med, at indskyderrisiciene i hele bankunionen vil være fuldstændig gensidiggjort efter fire år.
- (22) Der bør indbygges sikkerhedsforanstaltninger i EDIS for at mindske risiciene for moral hazard og sikre, at dækning gennem EDIS kun finder sted, hvis de nationale indskudsgarantiordninger handler på en forsigtig måde. For det første bør nationale indskudsgarantiordninger overholde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, direktiv 2014/49/EU samt anden relevant EU-lovgivning, særlig forpligtelsen til at opbygge deres midler i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2014/49/EU som nærmere præciseret i denne forordning. For at kunne nyde dækning gennem EDIS skal deltagende indskudsgarantiordninger opkræve ex ante-bidrag efter et helt bestemt middelopbygningsforløb. Dette indebærer også, at muligheden for en reduktion af målniveauet i henhold til artikel 10, stk. 6, i direktiv 2014/49/EU ikke længere er til stede, hvis indskudsgarantiordningen ønsker at drage fordel af EDIS. For det andet bør en national indskudsgarantiordning i tilfælde af en udbetalingshændelse eller såfremt dens midler anvendes i forbindelse med afvikling, bære en fair andel af tabet selv. Den bør derfor være forpligtet til at opkræve ex post-bidrag fra sine medlemmer for at genopbygge sine reserver og til at tilbagebetale EDIS, i det omfang den oprindeligt modtagne finansiering overstiger den andel af tabet, som EDIS skal bære. For det tredje bør den nationale indskudsgarantiordning efter en udbetalingshændelse maksimere indtægterne fra insolvensbehandlingen og tilbagebetale Afviklingsinstansen, og Afviklingsinstansen bør have tilstrækkelige beføjelser til at sikre sine rettigheder. For det fjerde bør Afviklingsinstansen have beføjelser til helt eller delvist at inddrive finansieringsmidler, i tilfælde af at en national indskudsgarantiordning ikke har overholdt sine væsentligste forpligtelser.

- (23) Indskudsforsikringsfonden er et væsentligt element, uden hvilken den gradvise oprettelse af EDIS ikke kan gennemføres. Forskellige nationale finansieringssystemer kan ikke sikre ensartet indskudsforsikring i hele bankunionen. Gennem de tre faser bør Indskudsforsikringsfonden bidrage til at sikre indskudsgarantiordningernes stabiliserende funktion, en ensartet høj beskyttelse af alle indskydere inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen samt undgåelse af hindringer for udøvelsen af grundlæggende friheder eller konkurrenceforvridning på det indre marked som følge af forskellige nationale beskyttelsesniveauer.
- (24) Indskudsforsikringsfonden bør finansieres gennem direkte bidrag fra banker. Afgørelser inden for EDIS, der kræver anvendelse af Indskudsforsikringsfonden eller en national indskudsgarantiordning, bør ikke gribe ind i medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. I denne forbindelse bør kun ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige betragtes som et indgreb i medlemsstaternes budgetmæssige suverænitet og finanspolitiske ansvar.
- (25) Denne forordning indeholder bestemmelser for anvendelse af Indskudsforsikringsfonden og de overordnede kriterier for fastsættelse og beregning af ex ante- og ex post-bidrag og fastlægger Afviklingsinstansens beføjelser vedrørende anvendelse og forvaltning af Indskudsforsikringsfonden.
- (26) Bidrag til finansiering af Indskudsforsikringsfonden opkræves direkte hos bankerne. Afviklingsinstansen opkræver bidragene og forvalter Indskudsforsikringsfonden, mens de nationale indskudsgarantiordninger fortsat opkræver nationale bidrag og forvalter nationale fonde. Med henblik på at sikre rimelige og harmoniserede bidrag for deltagende banker og give incitamenter til at anvende en mindre risikobetonet model, bør bidrag til såvel EDIS som nationale indskudsgarantiordninger beregnes på grundlag af dækkede indskud og en risikojusteringsfaktor for den enkelte bank. I genforsikringsfasen bør risikojusteringsfaktoren tage hensyn til omfanget af den risiko, som en bank har påtaget sig i forhold til alle andre banker tilsluttet den samme deltagende indskudsgarantiordning. Når coassurancefasen er nået, bør risikojusteringsfaktoren tage hensyn til omfanget af den risiko, som en bank har påtaget sig i forhold til alle andre banker etableret i de deltagende medlemsstater. Dette sikrer, at EDIS overordnet er omkostningsneutral over for banker og nationale indskudsgarantiordninger, og imødegår en eventuel omfordeling af bidrag i Indskudsforsikringsfondens opbygningsfase.
- (27) I princippet bør der opkræves bidrag fra branchen forud for og uafhængigt af en indskudsforsikringsforanstaltning. Hvis de på forhånd fremskaffede midler ikke er tilstrækkelige til at dække tabene eller omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden, bør der opkræves supplerende bidrag til dækning af de yderligere omkostninger eller tab. Endvidere bør Indskudsforsikringsfonden kunne indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte fra kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, hvis ex ante- og ex post-bidragene ikke er umiddelbart tilgængelige eller ikke kan dække omkostninger i forbindelse med anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden i forbindelse med indskudsforsikringsforanstaltninger.
- (28) For at nå en kritisk masse og undgå procykliske virkninger, som ville opstå, hvis Indskudsforsikringsfonden skulle baseres udelukkende på ex post-bidrag under en systemisk krise, er det absolut nødvendigt, at de disponible finansielle midler, der er til rådighed ex ante i Indskudsforsikringsfonden, mindst svarer til et vist minimumsmålniveau.

- (29) Indskudsforsikringsfondens indledende og endelige målniveau bør fastsættes som en procentdel af de deltagende indskudsgarantiordningers samlede minimumsmålniveauer. Det bør gradvist nå 20 % af fire niendedele af de samlede minimumsmålniveauer ved udgangen af genforsikringsfasen og summen af alle minimumsmålniveauer ved udgangen af coassurancefasen. Der bør ved fastsættelsen af Indskudsforsikringsfondens indledende eller endelige målniveauer ikke tages hensyn til muligheden for at ansøge om godkendelse til at tillade et lavere målniveau i henhold til artikel 10, stk. 6, i direktiv 2014/49/EU. Der bør fastsættes en passende frist for Indskudsforsikringsfonden til at nå op på målniveauet.
- (30) Sikring af effektiv og tilstrækkelig finansiering af Indskudsforsikringsfonden er af altafgørende betydning for troværdigheden af EDIS. Afviklingsinstansens kapacitet til at bringe alternativ finansiering af Indskudsforsikringsfonden i stand bør forbedres på en måde, der optimerer finansieringsomkostningerne og bevarer Indskudsforsikringsfondens kreditværdighed. Straks efter denne forordnings ikrafttræden bør Afviklingsinstansen sammen med de deltagende medlemsstater tage de nødvendige skridt til at udvikle passende metoder og bestemmelser, der gør det muligt at forbedre lånekapaciteten for Indskudsforsikringsfonden, som bør være på plads på datoen for denne forordnings ikrafttræden.
- (31) Det er nødvendigt at sikre, at Indskudsforsikringsfonden er fuldt ud til rådighed med henblik på at yde indskudsgaranti. Indskudsforsikringsfonden bør derfor først og fremmest anvendes til effektiv gennemførelse af indskudsgarantikrav og -foranstaltninger. Endvidere bør den udelukkende anvendes i overensstemmelse med de gældende mål og principper for indskudsgaranti. På visse betingelser kan Indskudsforsikringsfonden tillige yde finansiering, hvis en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler anvendes i forbindelse med afvikling i henhold til denne forordnings artikel 79.
- (32) For at beskytte værdien af midlerne i Indskudsforsikringsfondens besiddelse bør midlerne investeres i tilstrækkeligt sikre, diversificerede og likvide aktiver.
- (33) Såfremt det tætte samarbejde mellem ECB og en deltagende medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, afsluttes i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, bør der træffes afgørelse om en fair fordeling af de kumulerede bidrag fra den deltagende medlemsstat under hensyntagen til såvel den deltagende medlemsstats som Indskudsforsikringsfondens interesser.
- (34) For at garantere Afviklingsinstansen fuld selvstændighed og uafhængighed bør den til gennemførelsen af indskudsforsikringsforanstaltninger i henhold til denne forordning tildeles et selvstændigt budget med indtægter fra obligatoriske bidrag fra institutterne i de deltagende medlemsstater. Denne forordning berører ikke det forhold, at medlemsstaterne kan opkræve gebyrer til dækning af deres nationale indskudsgarantiordningers eller udpegede myndigheders administrative omkostninger.
- (35) Såfremt alle betingelser for anvendelse af Indskudsforsikringsfonden er opfyldt, bør Afviklingsinstansen yde de nationale indskudsgarantiordninger den relevante finansiering og tabsdækning.
- (36) Afviklingsinstansen bør afholde fælles plenarmøder, plenarmøder og eksekutivmøder. Afviklingsinstansen bør på sit eksekutivmøde forberede alle afgørelser om udbetalingsprocedurer og i videst muligt omfang vedtage disse afgørelser. Med hensyn til anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden er det vigtigt,

at der ikke er nogen first mover-fordel, og at udstrømningen fra Indskudsforsikringsfonden overvåges. Når den akkumulerede nettoanvendelse af Indskudsforsikringsfonden i de seneste 12 på hinanden følgende måneder når tærsklen på 25 % af det endelige målniveau, bør plenarforsamlingen evaluere anvendelsen af foranstaltningerne vedrørende indskudsforsikring eller deltagelse i afvikling samt anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden og udstikke retningslinjer, som eksekutivmødet bør følge i forbindelse med efterfølgende afgørelser. Retningslinjerne til eksekutivmødet bør navnlig fokusere på at sikre, at foranstaltningerne vedrørende indskudsforsikring eller deltagelse i afvikling anvendes på en ikkediskriminerende måde, samt på, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at undgå tømning af Indskudsforsikringsfonden.

- (37) Det bør i alle de deltagende medlemsstater sikres, at indskudsforsikringsforanstaltningerne er effektive og ensartede. Hvis en deltagende indskudsgarantiordning ikke har anvendt eller overholdt en afgørelse fra Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning, eller har anvendt den på en måde, der udgør en trussel mod et eller flere af indskudsforsikringsordningens mål eller mod en effektiv gennemførelse af indskudsforsikringsforanstaltningen, bør Afviklingsinstansen derfor have beføjelse til at anordne alle nødvendige foranstaltninger, som i væsentlig grad imødegår problemet eller truslen mod målene. Alle foranstaltninger, der er truffet af en deltagende indskudsgarantiordning, og som ville hæmme eller påvirke Afviklingsinstansens udøvelse af beføjelser eller funktioner, bør være udelukket.
- (38) Når der træffes afgørelser eller foranstaltninger, navnlig vedrørende enheder, som er etableret i både deltagende og ikkedeltagende medlemsstater, bør potentielle negative virkninger for disse medlemsstater, såsom fare for deres finansielle markeders stabilitet, og for enheder, der er etableret i disse medlemsstater, også tages i betragtning.
- (39) Afviklingsinstansen, de udpegede myndigheder, de kompetente myndigheder, herunder ECB, samt afviklingsmyndighederne bør om nødvendigt indgå et aftalememorandum, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde med hinanden i forbindelse med varetagelsen af deres respektive opgaver i henhold til EU-retten. Memorandummet bør revideres med jævne mellemrum.
- (40) De relevante enheder, organer og myndigheder, som er involveret i anvendelsen af denne forordning, bør samarbejde med hinanden i overensstemmelse med forpligtelsen til loyalt samarbejde, som er nedfældet i traktaterne.
- (41) Afviklingsinstansen, de udpegede myndigheder og de kompetente myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater, bør også indgå et aftalememorandum, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde med hinanden i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i henhold til direktiv 2014/49/EU. Aftalememorandummet kan bl.a. præcisere høringen i forbindelse med de af Afviklingsinstansens afgørelser, som påvirker filialer, der er beliggende i ikkedeltagende medlemsstater, hvis kreditinstituttet er etableret i en deltagende medlemsstat. Memorandummet bør revideres med jævne mellemrum.
- (42) Proceduren for Afviklingsinstansens vedtagelse af afgørelser respekterer princippet om delegation af beføjelser til agenturer som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol.

- (43) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i chartret, særlig ejendomsretten, retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at drive egen virksomhed samt adgangen til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar, og forordningen bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (44) Målene for denne forordning, nemlig indførelse af et mere effektivt regelsæt for indskudsgaranti og sikkerhed for konsekvent anvendelse af reglerne om indskudsgaranti, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (45) Kommissionen bør evaluere anvendelsen af denne forordning for at vurdere dens indvirkning på det indre marked og for at fastslå, om der er behov for ændringer eller videreudvikling for at øge effektiviteten af EDIS.
- (46) For at EDIS kan fungere effektivt fra [...] bør bestemmelserne om betaling af bidrag til Indskudsforsikringsfonden samt om indførelse af alle de relevante procedurer og alle andre driftsmæssige og institutionelle aspekter anvendes fra XX.
- (47) Forordning (EU) nr. 806/2014 bør ændres med henblik på henholdsvis at indarbejde og tage hensyn til oprettelsen af EDIS —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Ændringer af forordning (EU) nr. 806/2014

I forordning (EU) 806/2014 foretages følgende ændringer:

1. Titlen affattes således:

"EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om en fælles afviklingsmekanisme og en europæisk indskudsforsikringsordning og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010".

2. Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1
Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes der fælles regler og en fælles procedure for afvikling af de i artikel 2 omhandlede enheder, der er etableret i de i artikel 4 omhandlede deltagende medlemsstater.

Disse fælles regler og denne fælles procedure anvendes af Den Fælles Afviklingsinstans, oprettet i overensstemmelse med artikel 42 ("Afviklingsinstansen") i samarbejde med Rådet, Kommissionen og de nationale afviklingsmyndigheder inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme ("SRM"), der oprettes ved denne forordning. SRM består af en fælles afviklingsfond ("Afviklingsfonden").

Anvendelsen af Afviklingsfonden er betinget af ikrafttrædelsen af en aftale mellem de deltagende medlemsstater ("aftalen") om overførsel af de midler, der er opkrævet på nationalt plan, til Afviklingsfonden og om en gradvis sammenlægning af de forskellige midler, der er opkrævet på nationalt plan, således at de fordeles på nationale afdelinger af Afviklingsfonden.

2. Ved denne forordning oprettes der desuden en europæisk indskudsforsikringsordning ("EDIS") i tre på hinanden følgende faser:

- en genforsikringsordning, som i et vist omfang yder finansiering og dækker en andel af deltagende indskudsgarantiordningers tab i henhold til artikel 41a
- en coassuranceordning, som i et gradvist stigende omfang yder finansiering og dækker deltagende indskudsgarantiordningers tab i henhold til artikel 41c
- en fuld forsikringsordning, som yder finansiering og dækker deltagende indskudsgarantiordningers tab i henhold til artikel 41e.

EDIS forvaltes af Afviklingsinstansen i samarbejde med de deltagende indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder, jf. del IIa. EDIS består af en indskudsforsikringsfond ("Indskudsforsikringsfonden")."

3. Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Med henblik på SRM anvendes denne forordning på følgende enheder:

- a) kreditinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat
- b) moderselskaber, herunder finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i en af de deltagende medlemsstater, hvis de er underlagt ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013
- c) investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis disse er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag med moderselskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013.

2. Med henblik på EDIS anvendes denne forordning på følgende enheder:

- a) deltagende indskudsgarantiordninger som defineret i artikel 3, stk. 1a, nr. 1)
- b) kreditinstitutter tilsluttet deltagende indskudsgarantiordninger.

Hvor der i denne forordning skabes rettigheder eller pligter for en deltagende indskudsgarantiordning, som forvaltes af en udpeget myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU, anses disse rettigheder eller pligter for at være den udpegede myndigheds."

4. I artikel 3 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 tilføjes følgende som nr. 55), 56) og 57):

"55) "deltagende indskudsgarantiordninger": indskudsgarantiordninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1) i direktiv 2014/49/EU, som er indført og officielt anerkendt i en deltagende medlemsstat

56) "udbetalingshændelse": en forekomst af indisponible indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2014/49/EU i relation til et kreditinstitut tilsluttet en deltagende indskudsgarantiordning

57) "Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler": kontanter, indskud og aktiver med lav risiko, som kan realiseres inden for et tidsrum, der ikke overskrider perioden i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU"

- b) Stk. 2 affattes således:

"2. I mangel af relevante definitioner i de foregående stykker anvendes definitionerne i artikel 2 i direktiv 2014/49/EU og i artikel 2 i direktiv 2014/59/EU.

I mangel af relevante definitioner i artikel 2 i direktiv 2014/49/EU og i artikel 2 i direktiv 2014/59/EU anvendes definitionerne i artikel 3 i direktiv 2013/36/EU."

5. Artikel 4, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

"2. Såfremt det tætte samarbejde mellem en medlemsstat og ECB suspenderes eller afsluttes i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, ophører de i nærværende forordnings artikel 2 omhandlede enheder, som er etableret eller anerkendt i den pågældende medlemsstat, med at være omfattet af nærværende forordning fra datoen for anvendelsen af afgørelsen om at suspendere eller afslutte det tætte samarbejde.

3. Såfremt det tætte samarbejde mellem en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og ECB afsluttes i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, træffer Afviklingsinstansen, inden for en frist på tre måneder efter datoen for vedtagelsen af afgørelsen om afslutning af det tætte samarbejde i forståelse med den pågældende medlemsstat, afgørelse om bestemmelserne for samt eventuelle betingelser, der finder anvendelse på:

- a) tilbagebetaling af de bidrag, som den pågældende medlemsstat har overført til Afviklingsfonden
- b) overførsel af bidrag til indskudsgarantiordninger, som officielt er anerkendt i den pågældende medlemsstat, som kreditinstitutter tilsluttet disse indskudsgarantiordninger har indbetalt til Indskudsforsikringsfonden.

Med henblik på første afsnit, litra a), omfatter tilbagebetalinger den del af afdelingen, som svarer til den pågældende medlemsstat, og som ikke er underlagt gensidiggørelse. Hvis tilbagebetalingerne i løbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen, af den ikkegensidiggjorte del ikke er tilstrækkelige til at gøre det muligt for den pågældende medlemsstat at finansiere oprettelsen af sin nationale finansielle ordning i overensstemmelse med direktiv 2014/59/EU, skal tilbagebetalingerne også omfatte alle eller en del af bidragene fra den del af afdelingen, der svarer til medlemsstaten, og som i overensstemmelse med aftalen er underlagt gensidiggørelse, eller, efter overgangsperioden, alle eller en del af de bidrag, som den pågældende medlemsstat har overført under det tætte samarbejde, i et omfang, som er tilstrækkeligt til at muliggøre finansiering af den ovennævnte nationale finansielle ordning.

Ved vurderingen af omfanget af finansielle midler, der skal tilbagebetales fra den gensidiggjorte del eller, efter overgangsperioden, på anden vis fra Afviklingsfonden, tages følgende supplerende kriterier i betragtning:

- a) den måde, hvorpå det tætte samarbejde med ECB er afsluttet, uanset om det skete frivilligt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1024/2013 eller ej
- b) forekomsten af igangværende afviklingsforanstaltninger på afslutningsdatoen
- c) den økonomiske cyklus i den medlemsstat, der er berørt af afslutningen.

Tilbagebetalinger fordeles over en begrænset periode svarende til varigheden af det tætte samarbejde. Den relevante medlemsstats del af de finansielle midler fra Afviklingsfonden, der anvendes til afviklingsforanstaltninger i løbet af perioden med det tætte samarbejde, fratrækkes disse tilbagebetalinger.

Med henblik på første afsnit, litra b), svarer det beløb, der overføres til hver indskudsgarantiordning, som officielt er anerkendt i den pågældende medlemsstat, til Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler multipliceret med forholdet mellem nedenstående litra a) og b):

- a) de samlede ex ante-bidrag, som kreditinstitutter tilsluttet den enkelte indskudsgarantiordning har indbetalt til Indskudsforsikringsfonden
- b) de samlede ex ante-bidrag, der er indbetalt til Indskudsforsikringsfonden.

Det overførte beløb må ikke overstige det beløb, der er nødvendigt for, at den pågældende indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler

kan nå op på to tredjedele af målniveauet som defineret i artikel 10, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/49/EU.

4. Denne forordning finder fortsat anvendelse på afviklings- og indskudsforsikringsprocedurer, som er i gang på datoen for anvendelsen af en afgørelse som omhandlet i stk. 2."

6. Artikel 5, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen samt, hvis det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder og deltagende indskudsgarantiordninger træffer afgørelser i henhold til og i overensstemmelse med de relevante EU-retsakter og navnlig eventuelle lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige retsakter, herunder dem der er omhandlet i artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde."

7. I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Ingen handling, intet forslag og ingen politik fra Afviklingsinstansens, Rådets, Kommissionens, en national afviklingsmyndigheds eller en deltagende indskudsgarantiordnings side må udgøre forskelsbehandling af enheder, indskydere, investorer eller andre kreditorer, der er etableret i Unionen, på grundlag af deres nationalitet eller forretningssted.

2. Alle handlinger, forslag eller politikker fra Afviklingsinstansens, Rådets og Kommissionens, en national afviklingsmyndigheds eller en deltagende indskudsgarantiordnings side i forbindelse med SRM eller EDIS gennemføres under fuldstændig hensyntagen til og rettidig omhu for det indre markeds enhed og integritet."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Når Afviklingsinstansen træffer en afgørelse, der er henvendt til en national afviklingsmyndighed eller en deltagende indskudsgarantiordning, har den nationale afviklingsmyndighed eller den deltagende indskudsgarantiordning ret til nærmere at specificere de foranstaltninger, der skal træffes. Sådanne specifikationer skal overholde den pågældende afgørelse fra Afviklingsinstansen."

8. Overskriften til del II affattes således: "Den fælles afviklingsmekanisme"

9. I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"I det omfang afviklingsforanstaltningen som foreslået af Afviklingsinstansen involverer fondene (Afviklingsfonden eller Indskudsforsikringsfonden), underretter Afviklingsinstansen Kommissionen om den foreslåede anvendelse af fondene. Afviklingsinstansens underretning skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan foretage sin vurdering i henhold til dette stykke."

b) I stk. 3, tredje afsnit, femte afsnit og syvende afsnit, erstattes ordet "Afviklingsfonden" af "Afviklingsfonden/Indskudsforsikringsfonden", idet der foretages de nødvendige grammatiske ændringer

c) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

"Afviklingsinstansen indbetaler ethvert beløb, den modtager i henhold til første afsnit, til den respektive fond (Afviklingsfonden eller Indskudsforsikringsfonden) og tager sådanne beløb i betragtning ved fastsættelsen af bidrag i overensstemmelse med artikel 70 og 71, 74c og 74d."

- d) I stykke 7 og 10 erstattes ordet "Afviklingsfonden" af "Afviklingsfonden/Indskudsforsikringsfonden", idet der foretages de nødvendige grammatiske ændringer.

10. Følgende del IIa indsættes:

"DEL IIa DEN EUROPÆISKE INDSKUDSFORSIKRINGSORDNING (EDIS)

AFSNIT I: FASERNE I EDIS

Kapitel 1

Genforsikring

Artikel 41a

Delvis finansiering og dækning af overskydende tab

1. Fra den i artikel 99, stk. 5a, fastsatte dato for anvendelse genforsikrer EDIS deltagende indskudsgarantiordninger i henhold til dette kapitel i en periode på tre år ("genforsikringsfasen").
2. Såfremt en deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse eller anvendes i forbindelse med afvikling henhold til denne forordnings artikel 79, kan den kræve finansiering fra Indskudsforsikringsfonden på op til 20 % af sin likviditetsmangel, jf. artikel 41b.
3. Indskudsforsikringsfonden dækker tillige 20 % af den deltagende indskudsgarantiordnings overskydende tab, jf. artikel 41c. Den deltagende indskudsgarantiordning tilbagebetaler den i henhold til denne artikels stk. 2 opnåede finansiering med fradrag af dækningen af overskydende tab i henhold til den i artikel 41o fastsatte procedure.
4. Hverken finansieringen eller dækningen af overskydende tab må overstige det laveste beløb af 20 % af Indskudsforsikringsfondens indledende målniveau, jf. denne forordnings artikel 74b, stk. 1, og ti gange målniveauet for den deltagende indskudsgarantiordning som defineret i artikel 10, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/49/EU.

Artikel 41b

Likviditetsmangel

1. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse, beregnes dens likviditetsmangel som den samlede størrelse af de dækkede indskud, jf. artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU, som kreditinstituttet besidder på tidspunktet for udbetalingshændelsen, med fradrag af:

- a) de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning bør have på tidspunktet for udbetalingshændelsen, hvis den har opkrævet ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 41j
 - b) de ekstraordinære bidrag, jf. artikel 10, stk. 8, i direktiv 2014/49/EU, som den deltagende indskudsgarantiordning kan opkræve inden for tre dage fra udbetalingshændelsen.
2. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning anvendes i forbindelse med afviklingsprocedurer, opgøres dens likviditetsmangel som det af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 79 fastsatte beløb med fradrag af de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning bør have på tidspunktet for fastlæggelsen, hvis den har opkrævet ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 41j.

Artikel 41c
Overskydende tab

1. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse, beregnes dens overskydende tab som det samlede beløb, den har tilbagebetalt til indskydere i henhold til artikel 8 i direktiv 2014/49/EU, med fradrag af:
 - a) det beløb, som den deltagende indskudsgarantiordning har inddrevet ved indtrædelse i indskyderes rettigheder i forbindelse med likvidations- eller restruktureringssager i henhold til artikel 9, stk. 2, første punktum, i direktiv 2014/49/EU
 - b) de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning bør have på tidspunktet for udbetalingshændelsen, hvis den har opkrævet ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 41j
 - c) de ex post-bidrag, som den deltagende indskudsgarantiordning inden for et kalenderår kan opkræve i henhold til artikel 10, stk. 8, første afsnit, første punktum, i direktiv 2014/49/EU, som skal indeholde det beløb, der er opkrævet jf. denne forordnings artikel 41b, stk. 1, litra b).
2. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordnings midler anvendes i forbindelse med afviklingsprocedurer, opgøres dens overskydende tab som det af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 79 fastsatte beløb med fradrag af:
 - a) en eventuel forskel betalt til den deltagende indskudsgarantiordning i henhold til artikel 75 i direktiv 2014/59/EU
 - b) de disponible finansielle midler, som den deltagende indskudsgarantiordning bør have på tidspunktet for fastlæggelsen, hvis den har opkrævet ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 41j.

Kapitel 2 Coassurance

Artikel 41d

Finansiering og tabsdækning

1. Fra udgangen af genforsikringsfasen omfattes deltagende indskudsgarantiordninger af en coassuranceordning med EDIS i henhold til dette kapitel i en periode på fire år ("coassurancefasen").
2. Såfremt en deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse eller anvendes i forbindelse med afvikling henhold til artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller denne forordnings artikel 79, kan den kræve finansiering fra Indskudsforsikringsfonden svarende til en andel af sit likviditetsbehov som defineret i denne forordnings artikel 41f. Andelen er stigende i overensstemmelse med artikel 41e.
3. Indskudsforsikringsfonden dækker tillige en andel af den deltagende indskudsgarantiordnings tab som defineret i artikel 41g. Andelen er stigende i overensstemmelse med artikel 41e. Den deltagende indskudsgarantiordning tilbagebetaler den i henhold til stk. 2 opnåede finansiering med fradrag af tabsdækningen i henhold til den i artikel 41o fastsatte procedure.

Artikel 41e

Stigning i finansiering og tabsdækning

Dækningsandelen i henhold til artikel 41d, stk. 2 og 3, stiger over coassurancefasen som følger:

- i første år af coassurancefasen er den 20 %
- i andet år af coassurancefasen er den 40 %
- i tredje år af coassurancefasen er den 60 %
- i fjerde år af coassurancefasen er den 80 %.

Artikel 41f

Likviditetsbehov

1. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse, anses dens likviditetsbehov for at svare til den samlede størrelse af de dækkede indskud, jf. artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU, som kreditinstituttet besidder på tidspunktet for udbetalingshændelsen.
2. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning anvendes i forbindelse med afviklingsprocedurer, opgøres dens likviditetsbehov som det af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller denne forordnings artikel 79 fastsatte beløb.

Artikel 41g

Tab

1. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse, er dens tab det samlede beløb, den har tilbagebetalt til indskydere i henhold til artikel 8 i direktiv 2014/49/EU, med fradrag af det beløb, som den deltagende indskudsgarantiordning har inddrevet ved indtrædelse i indskyderes rettigheder i forbindelse med likvidations- eller restruktureringssager i henhold til artikel 9, stk. 2, første punktum, i direktiv 2014/49/EU.
2. Såfremt den deltagende indskudsgarantiordning anvendes i forbindelse med afviklingsprocedurer, er dens tab det af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller denne forordnings artikel 79 fastsatte beløb med fradrag af en eventuel forskel betalt til den deltagende indskudsgarantiordning i henhold til artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

Kapitel 3

Fuld forsikring

Artikel 41h

Finansiering og tabsdækning

1. Fra udgangen af coassurancefasen forsikres de deltagende indskudsgarantiordninger fuldt ud af EDIS i henhold til dette kapitel.
2. Såfremt en deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse eller anvendes i forbindelse med afvikling henhold til artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller denne forordnings artikel 79, kan den kræve finansiering fra Indskudsforsikringsfonden svarende til sit likviditetsbehov som defineret i denne forordnings artikel 41f.
3. Indskudsforsikringsfonden dækker tillige den deltagende indskudsgarantiordnings tab som defineret i artikel 41g. Den deltagende indskudsgarantiordning tilbagebetaler den i henhold til stk. 2 opnåede finansiering med fradrag af tabsdækningen i henhold til den i artikel 41o fastsatte procedure.

Kapitel 4

Fælles bestemmelser

Artikel 41i

Udelukkelse fra dækning under EDIS

1. En deltagende indskudsgarantiordning er ikke dækket under EDIS i fasen for genforsikring, coassurance eller fuldstændig forsikring, hvis Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra Afviklingsinstansen eller en deltagende medlemsstat beslutter og underretter Afviklingsinstansen om, at mindst en følgende udelukkelsesbetingelser er opfyldt:
 - a) den deltagende indskudsgarantiordning opfylder ikke forpligtelserne i denne forordning eller artikel 4, 6, 7 eller 10 i direktiv 2014/49/EU
 - b) den deltagende indskudsgarantiordning, den relevante administrative myndighed, jf. artikel 3 i direktiv 2014/49/EU, eller en anden relevant

myndighed i den pågældende medlemsstat har i forbindelse med en bestemt anmodning om dækning under EDIS handlet på en måde, som er i modstrid med princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Hvis en deltagende indskudsgarantiordning allerede har opnået finansiering, og mindst en af de i stk. 1 omhandlede udelukkelsesbetingelser er opfyldt i forbindelse med en udbetalings- hændelse eller anvendelse i forbindelse med afvikling , kan Kommissionen forlange hel eller delvis tilbagebetaling af finansieringen til Indskudsforsikringsfonden.

Artikel 41j

Middelopbygningsforløb, som skal følges af deltagende indskudsgarantiordninger

1. En deltagende indskudsgarantiordning bliver kun genforsikret, omfattet af coassurance eller fuldt forsikret under EDIS i det år, der følger nedennævnte datoer, hvis dens disponible finansielle midler fra de i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU omhandlede bidrag på den pågældende dato beløber sig til mindst følgende procentdele af den samlede størrelse af de dækkede indskud for alle kreditinstitutter, der er tilsluttet den deltagende indskudsgarantiordning:
 - den 3. juli 2017: 0,14 %,
 - den 3. juli 2018: 0,21 %,
 - den 3. juli 2019: 0,28 %,
 - den 3. juli 2020: 0,28 %,
 - den 3. juli 2021: 0,26 %,
 - den 3. juli 2022: 0,20 %,
 - den 3. juli 2023: 0,11 %,
 - den 3. juli 2024: 0 %
2. Kommissionen kan efter høring af Afviklingsinstansen godkende en undtagelse fra kravene i stk. 1 af behørigt begrundede årsager vedrørende konjunkturudviklingen i den pågældende medlemsstat, den indvirkning, som procykliske bidrag kan have, eller en udbetalingshændelse, som indtraf på nationalt plan. Sådanne undtagelser skal være midlertidige og kan være betinget af opfyldelse af visse betingelser.

AFSNIT II

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 41k

Foreløbige oplysninger

Hvis en deltagende indskudsgarantiordning af den kompetente myndighed er blevet oplyst om, eller på anden måde er blevet opmærksom på, forhold vedrørende et

kreditinstitut, der er tilsluttet den pågældende deltagende indskudsgarantiordning, som sandsynligvis vil medføre en udbetalingshændelse eller brug af ordningen i forbindelse med afviklingsprocedurer, informerer den øjeblikkeligt Afviklingsinstansen om sådanne forhold, hvis den har til hensigt at anmode om dækning under EDIS. I så fald forelægger den deltagende indskudsgarantiordning også Afviklingsinstansen et skøn over den forventede likviditetsmangel eller det forventede likviditetsbehov.

Artikel 41l *Underretningspligt*

1. Hvis en deltagende indskudsgarantiordning kommer ud for en udbetalingshændelse eller anvendes i forbindelse med afvikling i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller denne forordnings artikel 79, underretter den straks Afviklingsinstansen og forelægger alle de oplysninger, som er nødvendige for at sætte instansen i stand til at vurdere, hvorvidt betingelserne for ydelse af finansiering og tabsdækning i overensstemmelse med denne forordnings artikel 41a, artikel 41d og artikel 41h er opfyldt.
2. Den deltagende indskudsgarantiordning oplyser navnlig Afviklingsinstansen om:
 - a. det pågældende kreditinstituts dækkede indskudsbeløb
 - b. dets disponible finansielle midler på tidspunktet for udbetalingshændelsen eller anvendelsen i forbindelse med afvikling
 - c. i tilfælde af en udbetalingshændelse, et skøn over de ekstraordinære bidrag, det kan opkræve inden for tre dage efter den pågældende hændelse
 - d. eventuelle forhold, der vil forhindre det i at opfylde sine forpligtelser i henhold til den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 2014/49/EU, og eventuelle afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 41m *Fastsættelse af finansieringens størrelse*

1. Efter modtagelse af underretningen i henhold til artikel 41k beslutter Afviklingsinstansen inden for 24 timer på sit eksekutivmøde, om betingelserne for dækning under EDIS er opfyldt, og fastsætter størrelsen af den finansiering, som den vil yde den deltagende indskudsgarantiordning.
2. Hvis Afviklingsinstansen i overensstemmelse med artikel 41k før eller samtidig med den i stk. 1 omhandlede underretning er blevet oplyst om en eller flere sandsynlige udbetalingshændelser eller anvendelser i forbindelse med afvikling, kan den forlænge den i stk. 1 omhandlede periode til op til syv dage. Hvis der i denne forlængede periode i overensstemmelse med artikel 41k gives underretning om yderligere udbetalingshændelser eller anvendelser i forbindelse med afvikling, og den samlede finansiering, som ville kunne kræves fra Indskudsforsikringsfonden, kunne overstige dens disponible finansielle midler, skal den finansiering, der ydes til hver enkelt udbetalingshændelse eller anvendelse i forbindelse med afvikling, , hvorom der er givet underretning, svare til de disponible finansielle midler i Indskudsforsikringsfonden multipliceret med forholdet mellem litra a) og b):

- a) størrelsen af den finansiering, som den pågældende indskudsgarantiordning kunne kræve af Indskudsforsikringsfonden til udbetalingshændelsen eller anvendelsen i forbindelse med afvikling, hvis der ikke var andre udbetalingshændelser eller anvendelser i forbindelse med afvikling, hvorom der var givet underretning
 - b) summen af alle finansieringsbeløb, som hver af de pågældende indskudsgarantiordninger kunne kræve af Indskudsforsikringsfonden til hver enkelt udbetalingshændelse eller anvendelse i forbindelse med afvikling, hvis der ikke var andre udbetalingshændelser eller anvendelser i forbindelse med afvikling, hvorom der var givet underretning.
3. Afviklingsinstansen underretter straks den deltagende indskudsgarantiordning om sin afgørelse i henhold til stk. 1 og 2. Den deltagende indskudsgarantiordning kan anmode om en gennemgang af Afviklingsinstansens afgørelse inden for 24 timer, efter at den er blevet underrettet. Den skal anføre grundene til, at den finder en ændring af Afviklingsinstansens afgørelse nødvendig, navnlig hvad angår omfanget af dækningen under EDIS. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om anmodningen inden for 24 timer.

Artikel 41n
Ydelse af finansiering

Afviklingsinstansen yder finansiering i henhold til artikel 41a, stk. 2, artikel 41d, stk. 2, og artikel 41h, stk. 2, i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) finansieringen ydes i form af et kontant bidrag til den deltagende indskudsgarantiordning
- b) midlerne udbetales umiddelbart efter Afviklingsinstansens fastsættelse af beløbet, jf. artikel 41m.

Artikel 41o
Tilbagebetaling af finansiering og fastsættelse af overskydende tab og tab

1. Den deltagende indskudsgarantiordning tilbagebetaler den finansiering, som Afviklingsinstansen har ydet i henhold til artikel 41n, efter fradrag af en eventuel dækning af overskydende tab i tilfælde af dækning i henhold til artikel 41a eller en eventuel dækning af tab i tilfælde af dækning i henhold til artikel 41d eller artikel 41h.
2. Indtil insolvens- eller afviklingsproceduren er afsluttet, fastsætter Afviklingsinstansen hvert år det beløb, som den deltagende indskudsgarantiordning allerede har inddrevet under insolvensproceduren eller allerede har fået udbetalt i overensstemmelse med artikel 75 i direktiv 2014/59/EU. Den deltagende indskudsgarantiordning forelægger Afviklingsinstansen alle de oplysninger, som er nødvendige for at foretage denne fastsættelse. Den deltagende indskudsgarantiordning betaler Afviklingsinstansen en andel af dette beløb, som svarer til den andel, som er dækket af EDIS i overensstemmelse med artikel 41a, artikel 41d eller artikel 41h.
3. I tilfælde af dækning i henhold til artikel 41a betaler den deltagende indskudsordning inden udgangen af det første kalenderår efter ydelse af finansieringen også Afviklingsinstansen et beløb svarende til de ex post-bidrag, som

den deltagende indskudsgarantiordning kan opkræve inden for et kalenderår i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, første afsnit, første punktum, i direktiv 2014/49/EU, med fradrag af de ex post-bidrag, som den har opkrævet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 41b, stk. 1, litra b).

4. Efter afslutning af insolvens- eller afviklingsproceduren for det pågældende kreditinstitut fastsætter Afviklingsinstansen straks det overskydende tab i overensstemmelse med artikel 41d eller tabet i overensstemmelse med artikel 41h. Hvis denne fastsættelse resulterer i en tilbagebetalingsforpligtelse for den deltagende indskudsordning, som er forskellig fra de beløb, der er tilbagebetalt i overensstemmelse med stk. 2 og 3, afregnes differencen straks mellem Afviklingsinstansen og den deltagende indskudsordning.

Artikel 41p

Overvågning af udbetalinger til indskydere og anvendelse i forbindelse med afvikling

1. Efter ydelsen af finansiering i tilfælde af en udbetalingshændelse i overensstemmelse med artikel 41n overvåger Afviklingsinstansen nøje den deltagende indskudsordnings udbetalingsprocedure og navnlig dens anvendelse af det kontante bidrag.
2. Den deltagende indskudsordning forelægger med regelmæssige mellemrum, som fastlægges af Afviklingsinstansen, nøjagtige, pålidelige og fuldstændige oplysninger om udbetalingsproceduren, udøvelsen af de rettigheder, som den er indtrådt i, eller andre forhold af relevans for en effektiv gennemførelse af Afviklingsinstansens foranstaltninger som fastsat i denne forordning eller for udøvelsen af den deltagende indskudsordnings beføjelser som fastsat i direktiv 2014/49/EU eller denne forordning. Den deltagende indskudsordning oplyser dagligt Afviklingsinstansen om det samlede beløb, der er tilbagebetalt til indskydere, anvendelsen af det kontante bidrag og eventuelle vanskeligheder, som den er stødt på.

Artikel 41q

Overvågning af insolvensprocedurer

1. Efter ydelsen af finansiering i tilfælde af en udbetalingshændelse i overensstemmelse med denne forordnings artikel 41n overvåger Afviklingsinstansen det pågældende kreditinstituts insolvensprocedure og navnlig den deltagende indskudsordnings indsats for at inddrive beløb hidrørende fra de indskudsrettigheder, den er indtrådt i, jf. artikel 9, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU.
 2. Den deltagende indskudsordning skal maksimere sine indtægter fra konkursboet og hæfter over for Afviklingsinstansen for beløb, der ikke inddrives som følge af manglende omhu. Afviklingsinstansen kan efter høring af den deltagende indskudsordning beslutte selv at udøve alle rettigheder til de i stk. 1 omhandlede indskud."
11. I artikel 43 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 slettes punktummet i slutningen af litra c), og følgende litra d) tilføjes:
"d) et medlem udpeget af hver af de deltagende medlemsstater som repræsentant for deres udpegede myndighed."
 - b) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvert medlem, inklusive formanden, har én stemme, undtagen hvis Afviklingsinstansen afholder fælles plenarmøder i overensstemmelse med artikel 49b, i hvilket tilfælde de medlemmer, der er udpeget af en deltagende medlemsstat i henhold til stk. 1, litra c) og d), tilsammen har én stemme."

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Kommissionen og ECB udpeger hver en repræsentant med ret til at deltage i eksekutivmøderne, plenarmøderne og de fælles plenarmøder som permanent observatør."

d) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. I tilfælde af, at der er mere end en national afviklingsmyndighed eller mere end en national udpeget myndighed i en deltagende medlemsstat, udpeges der endnu en repræsentant uden stemmeret."

5. Afviklingsinstansens ledelses- og forvaltningsstruktur består af:

- a) fælles plenarmøder, hvor der udføres de i artikel 49b omhandlede opgaver
- b) plenarmøder i overensstemmelse med artikel 49 og 49a, hvor Afviklingsinstansen udfører de i henholdsvis artikel 50 og artikel 50a omhandlede opgaver
- c) eksekutivmøder, hvor Afviklingsinstansen udfører de i artikel 54 omhandlede opgaver
- d) en formand, der udfører de i artikel 56 omhandlede opgaver
- e) et sekretariat, der yder den nødvendige administrative og tekniske støtte til udførelsen af alle de opgaver, der er tillagt Afviklingsinstansen."

12. I artikel 45 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 4 og 5 erstattes ordene "Afviklingsinstansens opgaver" med "Afviklingsinstansens opgaver, herunder vedrørende indskudsforsikring" med de nødvendige grammatiske ændringer
- b) I stk. 7 erstattes ordene "som national afviklingsmyndighed" med "som national afviklingsmyndighed eller som en national indskudsgarantiordning eller udpeget myndighed" med de nødvendige grammatiske ændringer

13. I artikel 46, stk. 4, erstattes ordene "nationale afviklingsmyndigheder" med "nationale afviklingsmyndigheder eller nationale indskudsgarantiordninger eller udpegede myndigheder" med de nødvendige grammatiske ændringer

14. Artikel 47, stk. 1, affattes således:

"1. Ved udførelsen af de opgaver, som overdrages Afviklingsinstansen, de nationale afviklingsmyndigheder, den nationale indskudsgarantiordning eller de udpegede myndigheder ved denne forordning, handler disse uafhængigt og i almenhedens interesse."

15. I del III erstattes overskriften til afsnit II "Afviklingsinstansens plenarmøder" med "Afviklingsinstansens fælles plenarmøder og plenarmøder"

16. Som artikel 48a indsættes:

*"Artikel 48a
Deltagelse i fælles plenarmøder*

Alle Afviklingsinstansens medlemmer som omhandlet i artikel 43, stk. 1, deltager i de fælles plenarmøder."

17. Artikel 49 affattes således:

*"Artikel 49
Deltagelse i plenarmøder vedrørende den fælles afviklingsmekanisme*

Afviklingsinstansens medlemmer som omhandlet i litra a), b) og c) i artikel 43, stk. 1, deltager i instansens plenarmøder vedrørende den fælles afviklingsmekanisme."

18. Som artikel 49a og 49b indsættes:

*"Artikel 49a
Deltagelse i plenarmøder vedrørende den europæiske indskudsforsikringsordning*

Afviklingsinstansens medlemmer som omhandlet i litra a), b) og c) i artikel 43, stk. 1, deltager i instansens plenarmøder vedrørende den europæiske indskudsforsikringsordning.

*Artikel 49b
Opgaver for Afviklingsinstansen på et fælles plenarmøde*

1. Afviklingsinstansen har på et fælles plenarmøde til opgave:
 - a) hvert år senest den 30. november på grundlag af et udkast fra formanden at vedtage Afviklingsinstansens arbejdsprogram for det følgende år og fremsende det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ECB til orientering
 - b) at vedtage og kontrollere Afviklingsinstansens årsbudget, jf. artikel 61, stk. 2, samt godkende Afviklingsinstansens endelige regnskab og meddele formanden decharge, jf. artikel 63, stk. 4 og 8
 - c) at træffe afgørelse om investeringer i overensstemmelse med artikel 75
 - d) at vedtage årsrapporten om Afviklingsinstansens aktiviteter, jf. artikel 45, som skal indeholde en nærmere beskrivelse af budgettets gennemførelse
 - e) at vedtage de finansielle regler, som finder anvendelse på Afviklingsinstansen, jf. artikel 64
 - f) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes
 - g) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i forhold til medlemmerne
 - h) at vedtage sin forretningsorden samt forretningsordenen for Afviklingsinstansens plenarmøder og eksekutivmøder i henhold til denne forordning
 - i) i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og med hensyn til Afviklingsinstansens personale at udøve de beføjelser, som tjenestemandsvedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ("ansættelsesvilkårene"),

tillægger Afviklingsinstansen, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter ("ansættelsesmyndighedsbeføjelser")

- j) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til tjenstemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene i overensstemmelse med vedtægten artikel 110
 - k) at udpege en regnskabsfører, som skal være funktionelt uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene skal finde anvendelse på
 - l) at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - m) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af Afviklingsinstansens interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf.
2. Når Afviklingsinstansen træffer afgørelse på et fælles plenarmøde, skal den handle i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 6 og 14.
3. Afviklingsinstansen skal i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten på et fælles plenarmøde træffe en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i tjenstemandsvedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene, hvorved de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed tillægges formanden, og om fastlæggelse af de betingelser, hvorunder denne uddelegering af beføjelser kan suspenderes. Formanden bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

Afviklingsinstansen kan under ekstraordinære omstændigheder på et fælles plenarmøde ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er uddelegeret til formanden, og de beføjelser, denne måtte have subdelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end formanden."

19. Artikel 50 affattes således:

"Artikel 50

Opgaver for Afviklingsinstansen på et plenarmøde vedrørende den fælles afviklingsmekanisme

1. Afviklingsinstansen har på et plenarmøde vedrørende den fælles afviklingsmekanisme til opgave:
- a) med forbehold af proceduren i stk. 2 at træffe afgørelse om brug af Afviklingsfonden i tilfælde, hvor en konkret afviklingsforanstaltning kræver en støtte fra Afviklingsfonden, som overstiger tærsklen på 5 mia. EUR, for hvilken vægtningen af likviditetsstøtten er 0,5
 - b) når den akkumulerede nettoanvendelse af Afviklingsfonden i de seneste 12 på hinanden følgende måneder når tærsklen på 5 mia. EUR, at evaluere anvendelsen af afviklingsværktøjerne, herunder navnlig anvendelsen af Afviklingsfonden, og udstikke retningslinjer for eksekutivmødets handlemåde i forbindelse med efterfølgende afviklingsafgørelser, herunder navnlig, i relevant omfang, ved at differentiere mellem likviditetsstøtte og anden form for støtte
 - c) at træffe afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt at opkræve ekstraordinære ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 71, om frivillig låntagning mellem finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 72, om alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 73 og 74 samt

om gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 78, når der er tale om støtte fra Afviklingsfonden ud over den tærskel, der er omhandlet i nærværende stykkes litra c)

- d) at godkende de i artikel 31, stk. 1, omhandlede rammer for tilrettelæggelse af de praktiske foranstaltninger til samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder.
2. Når Afviklingsinstansen træffer afgørelse på et plenarmøde, skal den handle i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 6 og 14.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses den af eksekutivmødet udarbejdede afviklingsordning for vedtaget, medmindre mindst ét medlem af plenarforsamlingen senest tre timer efter, at eksekutivmødets udkast er blevet forelagt for plenarforsamlingen, indkalder til plenarmøde. I sidstnævnte tilfælde træffes der afgørelse om afviklingsordningen på plenarmødet."

20. Følgende indsættes som artikel 50a:

"Artikel 50a

Opgaver for Afviklingsinstansen på et plenarmøde vedrørende EDIS

1. Afviklingsinstansen har på et plenarmøde vedrørende EDIS til opgave:
 - a) når den akkumulerede nettoanvendelse af Indskudsforsikringsfonden i de seneste 12 på hinanden følgende måneder når tærsklen på 25 % af det endelige målniveau, at evaluere anvendelsen af EDIS, herunder navnlig anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden, og udstikke retningslinjer for eksekutivmødets handlemåde i forbindelse med efterfølgende udbetalingsafgørelser, herunder navnlig, i relevant omfang, ved at differentiere mellem ydelse af finansiering og tabsdækning
 - b) at træffe afgørelse om forlængelse af den i artikel 41m, stk. 1, omhandlede periode i overensstemmelse med artikel 41m, stk. 2
 - c) at træffe afgørelse om frivillig låntagning mellem finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 74f og om alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 74g
 - d) efter udtalelse fra eksekutivmødet i de i artikel 41i, stk. 1 og 2, omhandlede tilfælde at træffe afgørelse om, hvorvidt udelukkelsesbetingelsen i artikel 41i, stk. 1, litra b), er opfyldt.
2. Når Afviklingsinstansen træffer afgørelse på et plenarmøde, skal den handle i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 6."

21. Artikel 51 affattes således:

"Artikel 51

Afviklingsinstansens fælles plenarmøder og plenarmøder vedrørende henholdsvis SRM og EDIS

1. Formanden indkalder til og leder Afviklingsinstansens fælles plenarmøder og plenarmøderne vedrørende henholdsvis SRM og EDIS i overensstemmelse med artikel 56, stk. 2, litra a).
2. Afviklingsinstansen afholder mindst to fælles ordinære plenarmøder om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller på anmodning af mindst en tredjedel af medlemmerne. Kommissionens repræsentant kan anmode formanden

om at indkalde til enten fælles plenarmøde eller plenarmøde vedrørende henholdsvis SRM og EDIS i Afviklingsinstansen. Såfremt formanden undlader at indkalde rettidigt til et møde, skal vedkommende begrunde dette skriftligt.

3. Afviklingsinstansen kan i relevant omfang indbyde observatører, ud over de i artikel 43, stk. 3, nævnte, herunder en repræsentant for EBA, til at deltage i fælles plenarmøder eller plenarmøder vedrørende henholdsvis SRM og EDIS på ad hoc-basis.
4. Afviklingsinstansen yder sekretariatsbistand på Afviklingsinstansens fælles plenarmøder eller plenarmøder."

22. Artikel 52 affattes således:

"Artikel 52

Generelle bestemmelser om beslutningsprocessen

1. På fælles plenarmøder eller plenarmøder vedrørende henholdsvis SRM og EDIS træffer Afviklingsinstansen afgørelser med et simpelt flertal af sine medlemmer, medmindre andet er bestemt i denne forordning. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.
2. Uanset stk. 1 træffes afgørelser som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra a) og b), som omhandlet i artikel 50a, stk. 1, litra a), samt afgørelser om gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 78, der er begrænset til anvendelse af de disponible finansielle midler i henholdsvis Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden , med et simpelt flertal af Afviklingsinstansens medlemmer, der repræsenterer mindst 30 % af bidragene. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.
3. Uanset nærværende artikels stk. 1 træffes afgørelser som omhandlet i artikel 50, stk. 1, eller artikel 50a, stk. 1, der vedrører opkrævning af ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 71 eller artikel 74d, om frivillig låntagning mellem finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 72 eller artikel 74f, alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 73, artikel 74 eller artikel 74g samt gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 78, der går ud over anvendelsen af de disponible finansielle midler i Den Fælles Afviklingsfond eller Indskudsforsikringsfonden , med et flertal på to tredjedele af Afviklingsinstansens medlemmer, der repræsenterer mindst 50 % af bidragene, i løbet af overgangsperioden frem til det tidspunkt, hvor henholdsvis Den Fælles Afviklingsfond er fuldstændig gensidiggjort og Indskudsforsikringsfonden har nået sit endelige målniveau, og derefter med et flertal på to tredjedele af Afviklingsinstansens medlemmer, der repræsenterer mindst 30 % af bidragene. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.
4. Uanset nærværende artikels stk. 1 træffes den i artikel 50a, stk. 1, litra d), omhandlede afgørelse med et flertal på to tredjedele af Afviklingsinstansens medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.
5. Afviklingsinstansen vedtager og offentliggør sin forretningsorden. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler, herunder regler for, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt i givet fald også reglerne for, hvornår Afviklingsinstansen er beslutningsdygtig."

23. I artikel 53 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, tredje afsnit, erstattes ordene "nationale afviklingsmyndigheder" med "nationale afviklingsmyndigheder eller nationale udpegede myndigheder" med de nødvendige grammatiske ændringer
- b) I stk. 2 ændres henvisningen til "artikel 43, stk. 1, litra c)," til følgende: "artikel 43, stk. 1, litra c), eller, hvor det er relevant, artikel 43, stk. 1, litra d)"
- c) Stk. 3 affattes således:

"3. Ved drøftelser vedrørende en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en gruppe enheder, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, eller en indskudsforsikringsforanstaltning eller -afgørelse deltager det pågældende medlem, der er udpeget af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 43, stk. 1, litra c) eller d), også i drøftelserne og i beslutningsprocessen, og bestemmelserne som fastsat i artikel 55, stk. 1, finder anvendelse."
- d) Stk. 5 affattes således:

"5. De i artikel 43, stk. 1, litra a) og b), omhandlede medlemmer af Afviklingsinstansen sikrer, at de afviklings- og indskudsforsikringsafgørelser og -foranstaltninger, navnlig vedrørende anvendelsen af henholdsvis Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden, som træffes på eksekutivmøder i deres forskellige sammensætninger, er sammenhængende, hensigtsmæssige og forholdsmæssige."

24. i artikel 54 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1 affattes således:

"1. Afviklingsinstansen har på et eksekutivmøde til opgave:

 - a) at forberede alle de afgørelser, som Afviklingsmekanismen skal træffe på et fælles plenarmøde eller på plenarmøder vedrørende henholdsvis SRM og EDIS
 - b) at træffe alle afgørelser med henblik på at gennemføre denne forordning, medmindre andet er bestemt i denne forordning."
- b) I stk. 2 slettes punktummet i slutningen af litra e), og følgende litraer tilføjes:

"f) fastsætte størrelsen af finansieringen i overensstemmelse med artikel 411

g) fastsætte udbetalingstabet og dækningen af tab i overensstemmelse med artikel 41o

h) beslutte at udøve de rettigheder, der følger af artikel 41q."
- c) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Afviklingsinstansen kan i hastende tilfælde om nødvendigt i sin eksekutivsammensætning træffe visse midlertidige afgørelser på vegne af Afviklingsinstansen i dens fælles plenarsammensætning eller i dens plenarsammensætning vedrørende henholdsvis SRM og EDIS, navnlig vedrørende den administrative forvaltning, herunder budgetspørgsmål.

4. Afviklingsinstansen skal i eksekutivsammensætningen holde Afviklingsinstansen i den fælles plenarsammensætning eller i

plenarsammensætningen vedrørende henholdsvis SRM og EDIS informeret om de afgørelser, den træffer om afvikling eller indskudsforsikring."

25. I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1:

i) Litra a) affattes således:

"a) at forberede Afviklingsinstansens arbejde, på fælles plenarmøder, plenarmøder og eksekutivmøder, og at indkalde til og lede dens møder"

ii) I litra g) erstattes ordene "om Afviklingsinstansens afviklingsvirksomhed" med "om Afviklingsinstansens afviklings- og indskudsforsikringsvirksomhed" med de nødvendige grammatiske ændringer

b) I stk. 4, første punktum, erstattes ordet "bankafvikling" med "bankafvikling og indskudsgaranti" med de nødvendige grammatiske ændringer

26. Artikel 58, stk. 3, affattes således:

"3. Budgettet består af tre dele: Del I vedrørende Afviklingsinstansens administration, del II vedrørende Den Fælles Afviklingsfond og del III vedrørende Indskudsforsikringsfonden."

27. Artikel 59, stk. 3, affattes således:

"3. Denne artikel berører ikke de nationale afviklingsmyndigheders, den deltagende indskudsgarantiordnings og udpegede myndigheders ret til at opkræve gebyrer i henhold til national lovgivning til dækning af deres administrative udgifter af de typer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, herunder udgifter til samarbejde med og bistand til Afviklingsinstansen."

28. Som artikel 60a indsættes:

"Artikel 60a

Del III i budgettet

1. Indtægterne i budgettets del III består navnlig af følgende:

- a) bidrag betalt af institutter, der er tilsluttet den deltagende indskudsgarantiordning, jf. artikel 74c og artikel 74d
- b) lån fra indskudsgarantiordninger i ikke-deltagende medlemsstater, jf. artikel 74f
- c) lån fra finansielle institutter eller andre tredjeparter, jf. artikel 74g
- d) afkast ved investering af de beløb, som Indskudsforsikringsfonden er i besiddelse af, jf. artikel 75
- e) finansiering tilbagebetalt af deltagende indskudsgarantiordninger, jf. artikel 41o.

2. Udgifterne i budgettets del III består af følgende:

- a) finansiering, der ydes til deltagende indskudsgarantiordninger med henblik på artikel 41a, artikel 41d eller artikel 41h
- b) investeringer i overensstemmelse med artikel 75

- c) renter på lån fra andre indskudsgarantifinansieringsordninger i ikke-deltagende medlemsstater, jf. artikel 74f
 - d) renter på lån fra finansielle institutter eller andre tredjeparter, jf. artikel 74g."
29. I artikel 61, stk. 2, erstattes ordene "på et plenarmøde" med ordene "på et fælles plenarmøde"
30. I artikel 63, stk. 8, erstattes ordene "på et plenarmøde" med ordene "på et fælles plenarmøde"
31. I artikel 65 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1 affattes således:
"1. Enheder som omhandlet i henholdsvis artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra b), bidrager til del I af Afviklingsinstansens budget i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter om bidrag, der er vedtaget i medfør af stk. 5 i denne artikel."
 - b) Stk. 5, litra a), affattes således:
"a) fastsætte bidragstyperne, i hvilke tilfælde disse skal betales under hensyntagen til Afviklingsinstansens forskellige opgaver i henhold til denne forordning med henblik på SRM og EDIS, hvordan bidragene beregnes og hvorledes de skal betales"
32. I del III, afsnit V, erstattes overskriften til kapitel 2 med "Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden"
33. I del III, afsnit V, kapitel 2, erstattes overskriften til afdeling 1 med "Oprettelse af Den Fælles Afviklingsfond"
34. I del II, afsnit V, kapitel 2, indsættes følgende afdeling:

"AFDELING 1A OPRETTELSE AF INDSKUDSFORSIKRINGSFONDEN

Artikel 74a Almindelige bestemmelser

1. Hermed oprettes Indskudsforsikringsfonden. Den finansieres ved hjælp af bidrag, som Afviklingsinstansen har til gode hos kreditinstitutter, der er tilsluttet deltagende indskudsgarantiordninger. Deltagende indskudsgarantiordninger beregner og fakturerer bidragene på vegne af Afviklingsinstansen.
2. Afviklingsinstansen anvender kun Indskudsforsikringsfonden til at yde finansiering til og dække tabene hos deltagende indskudsgarantiordninger i de forskellige faser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og i overensstemmelse med målene og principperne for EDIS, jf. artikel 6. Afviklingsfondens udgifter eller tab kan under ingen omstændigheder ligge Unionens budget eller de nationale budgetter til last.
3. Afviklingsinstansen er Indskudsforsikringsfondens ejer. Afviklingsinstansens aktiviteter i henhold til denne forordning må under ingen omstændigheder forpligte medlemsstaterne i budgetmæssig henseende.

Artikel 74b
Målniveauer for Indskudsforsikringsfonden

1. Ved udgangen af genforsikringsfasen skal Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler nå et indledende målniveau på 20 % af fire niendedele af summen af de minimumsmålniveauer, som de deltagende indskudsgarantiordninger skal nå i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/49/EU.
2. Ved udgangen af coassurancefasen skal Indskudsforsikringsfondens disponible finansielle midler nå summen af de minimumsmålniveauer, som de deltagende indskudsgarantiordninger skal nå i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/49/EU.
3. I genforsikrings- og coassurancefasen fordeles de bidrag til Indskudsforsikringsfonden, der beregnes i overensstemmelse med artikel 74c, så jævnt som muligt over perioden, indtil det pågældende målniveau er nået.
4. Efter at målniveauet i stk. 2 er nået første gang, og når de disponible finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes de bidrag, der beregnes i overensstemmelse med artikel 74c, til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 med henblik på at præcisere følgende:
 - a) kriterierne for fordeling over perioden af de beregnede bidrag til Indskudsforsikringsfonden, jf. stk. 2
 - b) kriterierne for fastlæggelse af de årlige bidrag, jf. stk. 4.

Artikel 74c
Ex ante-bidrag

1. Hvert år i genforsikrings- og coassurancefasen fastsætter Afviklingsinstansen efter høring af ECB og de nationale kompetente myndigheder og i tæt samarbejde med de deltagende indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder for hver deltagende indskudsgarantiordning de samlede ex ante-bidrag, som den kan kræve af de kreditinstitutter, der er tilsluttet den pågældende deltagende indskudsgarantiordning for at nå de i artikel 74b omhandlede målniveauer. De samlede bidrag må ikke overstige de i artikel 74b, stk. 1 og 2, omhandlede målniveauer.
2. I genforsikringsfasen beregner hver deltagende indskudsgarantiordning på grundlag af det samlede beløb som fastsat af Afviklingsinstansen i henhold til stk. 1 bidraget for hver enkelt kreditinstitut, som er tilsluttet det. Den anvender den risikobaserede metode, der er fastsat i den delegerede retsakt i medfør af stk. 5, andet afsnit.

Efter genforsikringsfasen beregner Afviklingsinstansen selv bidraget for hvert enkelt kreditinstitut, som er tilsluttet en deltagende indskudsgarantiordning. Afviklingsinstansen anvender den risikobaserede metode, der er fastsat i den delegerede retsakt i medfør af stk. 5, tredje afsnit.

I alle faser af EDIS fakturerer den deltagende indskudsgarantiordning på Afviklingsinstansens vegne hvert år hvert enkelt kreditinstituts bidrag. Kreditinstitutterne betaler det fakturerede beløb direkte til Afviklingsinstansen. Bidragene forfalder den 31. maj hvert år.

3. De behørigt modtagne bidrag fra hvert kreditinstitut, jf. artikel 2, stk. 2, tilbagebetales ikke til disse enheder.
4. De bidrag, som de kreditinstitutter, der er tilsluttet en deltagende indskudsgarantiordning, betaler til Indskudsforsikringsfonden i overensstemmelse med nærværende artikel medregnes i det minimumsmålniveau, som den deltagende indskudsgarantiordning skal nå, jf. artikel 10, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/49/EU. Hvis den deltagende indskudsgarantiordning senest den 3. juli 2024 eller på et senere tidspunkt har fulgt det i artikel 41j omhandlede middelopbygningsforløb, og de kreditinstitutter, der er tilsluttet den, har betalt Indskudsforsikringsfonden alle de ex ante-bidrag, som skulle betales til Indskudsforsikringsfonden senest den 3. juli 2024, udgør disse bidrag det fulde bidrag, der skal betales for at nå målniveauet, jf. artikel 10, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2014/49/EU.

Medlemsstaterne kan bestemme, at en deltagende indskudsgarantiordning kan tage de bidrag i betragtning, som kreditinstitutter, der er tilsluttet den, har betalt til Indskudsforsikringsfonden, når niveauet for deres ex ante-bidrag fastsættes, eller godtgøre sådanne kreditinstitutter ved hjælp af deres disponible finansielle midler for så vidt at disse midler overstiger de beløb, der er fastsat i artikel 41j på den relevante dato.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 med henblik på at præcisere en risikobaseret metode til beregning af bidrag i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

Den vedtager en delegeret retsakt, som præciserer metoden til beregning af de bidrag, der skal betales til deltagende indskudsgarantiordninger og, for så vidt angår alene genforsikringsfasen, til Indskudsforsikringsfonden. I denne delegerede retsakt baseres beregningen på de dækkede indskudsbeløb og omfanget af den risiko, som hvert enkelt kreditinstitut har påtaget sig, set i forhold til alle andre kreditinstitutter, der er tilsluttet samme deltagende indskudsgarantiordning.

Den vedtager en anden delegeret retsakt, som præciserer metoden til beregning af de bidrag, der skal betales til Indskudsforsikringsfonden fra og med genforsikringsfasen. I denne anden delegerede retsakt baseres beregningen på de dækkede indskudsbeløb og omfanget af den risiko, som hvert enkelt kreditinstitut har påtaget sig, set i forhold til alle andre kreditinstitutter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b).

Begge delegerede retsakter skal omfatte en beregningsformel, specifikke indikatorer, risikoklasser for medlemmerne, tærskler for risikovægte tildelt specifikke risikoklasser og andre nødvendige elementer. Ved vurderingen af omfanget af risikoen lægges følgende kriterier til grund:

- a) instituttets tabsabsorberende evne
- b) instituttets evne til at opfylde sine kort- og langsigtede forpligtelser
- c) stabiliteten og sammensætningen af instituttets finansieringskilder og dets ubehæftede højlikvide aktiver
- d) kvaliteten af instituttets aktiver
- e) instituttets forretningsmodel og ledelse
- f) omfanget, hvori instituttets aktiver er ubehæftede.

Artikel 74d
Ekstraordinære ex post-bidrag

1. Er de disponible finansielle midler efter genforsikringsfasen ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter afholdt af Indskudsforsikringsfonden i forbindelse med en udbetalingshændelse, opkræves der ekstraordinære ex post-bidrag hos de kreditinstitutter, der er tilsluttet de deltagende indskudsgarantiordninger, for at dække de yderligere beløb. Uanset stk. 2 og 3 skal de ex post-bidrag, der skal opkræves, svare til manglen på disponible finansielle midler, men må ikke overstige den maksimale andel af de samlede dækkede indskud i alle kreditinstitutter, der er omfattet af anvendelsesområdet for EDIS som fastlagt i Kommissionens delegerede retsakt, jf. stk. 5.
2. Afviklingsinstansen beregner selv bidraget for hvert enkelt kreditinstitut, som er tilsluttet hver enkelt deltagende indskudsgarantiordning. Den skal anvende den risikobaserede metode, der er præciseret i den delegerede retsakt, der vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 74c, stk. 5, tredje afsnit.

Artikel 74c, stk. 2, tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.
3. Afviklingsinstansen udsætter, på eget initiativ efter høring af den relevante kompetente myndighed eller efter forslag fra den relevante kompetente myndighed, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 4, helt eller delvist et instituts betaling af ekstraordinære ex post-bidrag, såfremt det er nødvendigt for at beskytte dets finansielle stilling. En sådan udsættelse indrømmes højst i en periode på seks måneder, men kan fornyes efter anmodning fra instituttet. Bidrag, der er udsat i medfør af nærværende stykke, skal ydes på et senere tidspunkt, når betalingen ikke længere bringer instituttets finansielle stilling i fare.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 med henblik på at præcisere de i stk. 1 omhandlede årlige grænser og de omstændigheder og betingelser, hvorunder betalingen af ex post-bidrag fra en enhed som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), helt eller delvist kan udsættes i medfør af nærværende artikels stk. 3.

Artikel 74e
Gennemførelse af afgørelser i henhold til denne forordning

1. De deltagende indskudsgarantiordninger træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre de i denne forordning omhandlede afgørelser.

I henhold til denne forordning udøver de deltagende indskudsgarantiordninger deres beføjelser i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 2014/49/EU og i overensstemmelse med de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser. Den deltagende indskudsgarantiordning underretter i fuldt omfang Afviklingsinstansen om udøvelsen af disse beføjelser.
2. Hvis en deltagende indskudsgarantiordning ikke har anvendt eller ikke har overholdt en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen i medfør af denne forordning eller har anvendt den på en måde, der udgør en trussel mod en effektiv gennemførelse af EDIS eller målene i denne forordning, kan Afviklingsinstansen beordre den

deltagende indskudsgarantiordning til at vedtage de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at overholde den pågældende afgørelse.

3. Hvis en deltagende indskudsgarantiordning har rettet en afgørelse til et tilsluttet kreditinstitut, herunder vedrørende fakturering af bidrag, og kreditinstituttet forsætligt eller uagtsomt ikke har overholdt den pågældende afgørelse, træffer Afviklingsinstansen en afgørelse om at pålægge kreditinstituttet en bøde i overensstemmelse med artikel 38.

Artikel 74f

Frivillig långivning til og låntagning fra ikke-deltagende indskudsgarantiordninger

1. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om at anmode om lån til Indskudsforsikringsfonden fra indskudsgarantiordninger i ikkedeltagende medlemsstater, hvis:
 - a) de beløb, der er opkrævet efter artikel 74c, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden til afviklingsforanstaltninger
 - b) de ekstraordinære ex post-bidrag som fastsat i artikel 74d ikke er umiddelbart tilgængelige
 - c) de alternative finansieringsmidler som fastsat i artikel 74g ikke er umiddelbart tilgængelige på rimelige betingelser.
2. Disse indskudsgarantiordninger træffer afgørelse om en sådan anmodning i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2014/49/EU.
3. Afviklingsinstansen kan beslutte at låne til andre indskudsgarantiordninger i ikkedeltagende medlemsstater efter anmodning. Artikel 12 i direktiv 2014/49/EU finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår lånebetingelser.

Artikel 74g

Alternative finansieringsmidler

1. Afviklingsinstansen kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte til Indskudsforsikringsfonden fra de institutter, finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, der tilbyder bedre finansielle vilkår på det mest hensigtsmæssige tidspunkt for således at optimere finansieringsomkostningerne og bevare sit omdømme. Provenuet fra sådanne lån anvendes udelukkende til opfyldelse af betalingsforpligtelser over for deltagende indskudsgarantiordninger, såfremt at de beløb, der opkræves i overensstemmelse med artikel 74c og artikel 74d, ikke er umiddelbart tilgængelige eller ikke dækker de beløb, der kræves fra Indskudsforsikringsfonden i forbindelse med udbetalingshændelser.
2. Den låntagning eller de andre former for støtte, som er nævnt i stk. 1, skal i overensstemmelse med artikel 74c og artikel 74d tilbagebetales fuldt ud.
3. Eventuelle udgifter i forbindelse med anvendelsen af den i stk. 1 omhandlede låntagning afholdes over del III i Afviklingsinstansens budget og ikke over EU-budgettet eller af de deltagende medlemsstater.
4. Afviklingsinstansen kan beslutte at investere provenuet fra lån i overensstemmelse med artikel 75 for at beskytte deres realværdi."

35. I del III, afsnit V, kapitel 2, erstattes overskriften til afdeling 2 med "Forvaltning af Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden".
36. Artikel 75 affattes således:

*"Artikel 75
Investeringer*

1. Afviklingsinstansen forvalter Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden i overensstemmelse med denne forordning og delegerede retsakter vedtaget i henhold til stk. 4.
 2. De beløb, der modtages fra et institut, der er under afvikling, eller fra et broinstitut, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter skal udelukkende gå til Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden.
 3. Afviklingsinstansen anvender en forsigtig og sikker investeringsstrategi, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 4, og investerer de beløb, som Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden er i besiddelse af, i obligationer udstedt af medlemsstater eller mellemstatslige organer eller i højlikvide aktiver af stor kreditkvalitet under hensyntagen til de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013 samt andre relevante bestemmelser i nævnte forordning. Investeringerne skal være tilstrækkeligt sektormæssigt, geografisk og størrelsesmæssigt diversificerede. Afkastet af disse investeringer skal gå til henholdsvis Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden.
 4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om forvaltningen af Den Fælles Afviklingsfond og Indskudsforsikringsfonden og de overordnede principper og kriterier for dens investeringsstrategi i overensstemmelse med proceduren som fastsat i artikel 93."
37. Som artikel 77 a indsættes:

*"Artikel 77a
Anvendelse af Indskudsforsikringsfonden*

1. I genforsikringsfasen anvender Afviklingsinstansen Indskudsforsikringsfonden til at yde finansiering i overensstemmelse med artikel 41a, stk. 2, og dække en del af det overskydende tab i overensstemmelse med artikel 41a, stk. 3.
 2. Under og efter coassurancefasen anvender Afviklingsinstansen Indskudsforsikringsfonden til at yde finansiering i overensstemmelse med henholdsvis artikel 41d, stk. 2, og artikel 41h, stk. 2, og dække tabet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 41d, stk. 3, og artikel 41h, stk. 3.
 3. Anvendelsen af Indskudsforsikringsfonden, for så vidt angår et kreditinstitut tilsluttet en deltagende indskudsgarantiordning, er betinget af det pågældende kreditinstituts overholdelse af de forpligtelser, der påhviler det som medlem af den deltagende indskudsgarantiordning, i denne forordning og i direktiv 2014/49/EU."
38. I del III, afsnit VI, i artikel 81, stk. 4, artikel 83, stk. 2 og 3, artikel 87, stk. 4, artikel 88, stk. 2 og 6, erstattes ordene "national afviklingsmyndighed" med "national afviklingsmyndighed, deltagende indskudsgarantiordning eller udpegede myndigheder, hvor det er relevant,", og ordene "nationale afviklingsmyndigheder"

erstattes med "nationale afviklingsmyndigheder, deltagende indskudsgarantiordning eller udpegede myndigheder, hvor det er relevant,"

39. I artikel 93 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Den i artikel 19, stk. 8, artikel 65, stk. 5, artikel 69, stk. 5, artikel 71, stk. 3, artikel 74b, stk. 5, artikel 74c, stk. 5, artikel 74d, stk. 4, og artikel 75, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser tillægges for en ubegrænset periode fra de datoer, der er omhandlet i artikel 99."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Den i artikel 19, stk. 8, artikel 65, stk. 5, artikel 69, stk. 5, artikel 71, stk. 3, artikel 74b, stk. 5, artikel 74c, stk. 5, artikel 74d, stk. 4, og artikel 75, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 8, artikel 65, stk. 5, artikel 69, stk. 5, artikel 71, stk. 3, artikel 74b, stk. 5, artikel 74c, stk. 5, artikel 74d, stk. 4, og artikel 75, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra underretningen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

40. I artikel 99 indsættes følgende som stk. 5a:

"5a. Uanset stk. 2 finder artikel 1, stk. 2, , del IIa og del III, afsnit V, kapitel 2, afdeling 1a, anvendelse fra [*OP insert date of entry into force of this Regulation*]"

41. I hele forordning (EU) nr. 806/2014 erstattes ordet "Afviklingsfonden" med "Den Fælles Afviklingsfond".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

6. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

6.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 806/2014 med henblik på at oprette en europæisk indskudsforsikringsordning

6.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹⁴

Finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkeder.

Politikstrategi og koordination vedrørende finansiell stabilitet, finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkedsunionen.

Forvaltning af Generaldirektoratet for Finansiell Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen.

6.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**¹⁵

Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

6.4. Mål

6.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

1) At opretholde det finansielle systems stabilitet ved at styrke indskydernes tillid til banksystemet i hele Unionen.

2) At reducere hindringerne for kapitalens frie bevægelighed og skabe lige vilkår for kreditinstitutter i hele Unionen.

3) At beskytte de offentlige finanser ved at svække deres samspil med kreditinstitutternes finansielle situation.

6.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr.

I lyset af de generelle mål ovenfor søges følgende specifikke mål opfyldt:

1) At fuldende bankunionen ved at iværksætte en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS), som supplerer den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme.

2) At oprette en indskudsforsikringsfond inden for Den Fælles Afviklingsinstans' (Afviklingsinstansen) budget, som skal være med til at absorbere geografisk

¹⁴ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

¹⁵ Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

asymmetriske chok på Unionens indre marked for finansielle tjenesteydelser og derved forbedre beskyttelsen af indskydere i hele Unionen.

3) At beskytte de offentlige finanser ved at pålægge alle banker i Unionen at betale indskudsforsikringsomkostninger.

Følgende delmål søges opfyldt:

a) I første fase (genforsikringsfasen) yder indskudsforsikringsfonden til en vis grad finansiering og dækker tabene hos en deltagende indskudsgarantiordning, hvis de finansielle midler, som er nødvendige for, at den deltagende indskudsgarantiordning kan opfylde sine betalingsforpligtelser i henhold til direktiv 2014/49/EU over for indskyderne eller over for en afviklingsmyndighed, overstiger indskudsgarantiordningens finansielle midler.

b) I anden fase (coassurancefasen) yder indskudsforsikringsfonden i et gradvist stigende omfang finansiering og dækker tabene hos en deltagende indskudsgarantiordning i situationer som beskrevet ovenfor (under a).

c) I tredje fase (fuldstændig forsikring) yder indskudsforsikringsfonden fuld finansiering og dækker alle tab hos en deltagende indskudsgarantiordning i situationer som beskrevet ovenfor (under a).

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkeder.

Politikstrategi og koordination vedrørende finansiell stabilitet, finansielle tjenesteydelser og kapitalmarkedsunionen.

Forvaltning af Generaldirektoratet for Finansiell Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen.

6.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

- 1) Forslaget vil i væsentlig grad svække samspillet mellem en deltagende medlemsstats offentlige finanser og de kreditinstitutter, som er etableret i den pågældende medlemsstat.
- 2) Forslaget vil reducere fragmenteringen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og give lige vilkår for alle kreditinstitutter, som er etableret i deltagende medlemsstater.
- 3) Forslaget vil i væsentlig grad øge tilliden til beskyttelsen af indskud i alle deltagende medlemsstater.

6.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

- 1) Færre flytninger af indskud fra kreditinstitutter etableret i deltagende medlemsstater, der anses for at have svækkede offentlige finanser, til kreditinstitutter etableret i deltagende medlemsstater, der anses for at have usvækkede offentlige finanser.
- 2) Reducerede forskelle i indlånsrentespændet mellem kreditinstitutter, der er etableret i forskellige deltagende medlemsstater.
- 3) En forøgelse af antallet af og størrelsen på de kreditinstitutter, for hvilke en deltagende indskudsgarantiordning er i stand til at opfylde forpligtelserne over for indskyderne eller afviklingsmyndigheden, i tilfælde af at indskuddene i det pågældende kreditinstitut bliver indisponible eller kreditinstituttet bliver underkastet afviklingsprocedurer.

6.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

6.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

I 2012 opfordrede Kommissionen til oprettelse af en bankunion, som ville gøre banksektoren mere solid og genskabe tilliden til euroen som del af en mere langsigtet vision for økonomisk og finanspolitisk integration. Bankunionen skulle gennemføres ved at overføre tilsynet til det europæiske plan, skabe integreret bankkrisestyring og, lige så vigtigt, oprette et fælles system til indskudsbeskyttelse. Mens de første to skridt er taget med oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme og den fælles afviklingsmekanisme, er der endnu ikke etableret et fælles system til indskudsbeskyttelse.

De fem formænds rapport og Kommissionens opfølgende meddelelse indeholder en klar plan for en uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en), herunder skridt til yderligere at begrænse risiciene for den finansielle stabilitet. Gennemførelsen af bankunionen er et helt nødvendigt skridt i retning af en fuldstændig og uddybet ØMU. I forbindelse med den fælles mønt er et ensrettet og fuldt integreret finansielt system afgørende for en effektiv transmission af pengepolitikken, en hensigtsmæssig risikospredning i alle medlemsstater og en generel tillid til banksystemet i euroområdet.

I de fem formænds rapport foreslås det konkret på længere sigt at indføre en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS), som skal udgøre den tredje søjle i en fuldt udbygget bankunion sammen med banktilsyn, som hører under den fælles tilsynsmekanisme, og bankafvikling, som er lagt i hænderne på Afviklingsinstansen.

6.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

De fem formænds rapport signalerer, at eftersom det nuværende system med nationale indskudsgarantiordninger fortsat er sårbart over for store lokale chok (navnlig, når den statslige og den nationale banksektor anses for at være i en skrøbelig situation), vil en fælles indskudsgaranti kunne øge modstandskraften over for kommende kriser. En fælles ordning vil højst sandsynligt også finanspolitisk være mere neutral over tid end nationale indskudsgarantiordninger, fordi risiciene er spredt mere bredt, og fordi de private bidrag kommer fra en meget større pulje af finansielle institutter. Ifølge de fem formænds rapport bør der allerede tages indledende skridt indtil midten af 2017 som en del af fase 1 i fuldførelsen af EU's Økonomiske og Monetære Union, f.eks. i form af en genforsikringsmekanisme. EDIS vil være privat finansieret gennem risikobaserede ex ante-gebyrer, som skal betales af alle deltagende banker i medlemsstaterne, og den vil være af en sådan art, at man undgår moral hazard.

6.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Der er kun få offentligt tilgængelige oplysninger om nationale indskudsgarantiordningers personalenormering. Desuden er nationale indskudsgarantiordninger organiseret på forskellige måder, og de modtager i forskelligt omfang personalebistand fra eller deler tjenester med f.eks. bankforeninger eller tilsynsmyndigheder. En undersøgelse foretaget af European Forum of Deposit Insurers viser, at normeringen for direkte personale (dvs. uden støttefunktioner) ligger et sted mellem 10 og 40 fuldtidsækvivalenter.

6.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Efter oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 og af den fælles afviklingsmekanisme ved forordning (EU) nr. 806/2014 er der manglende overensstemmelse mellem EU-reguleret tilsyn med og afvikling af banker i de deltagende medlemsstater på den ene side og de nationale indskudsgarantiordningers effektivitet og troværdighed i tilfælde af samme bankers sammenbrud i henhold til direktiv 2014/49/EU på den anden side. Oprettelsen af EDIS er et afgørende skridt i fuldførelsen af den tredje søjle i en fuldt udbygget bankunion sammen med banktilsyn og afvikling.

Dette forslag til forordning bygger på de eksisterende rammer for nationale indskudsgarantiordninger, som reguleret ved direktiv 2014/49/EU (direktivet om indskudsgarantiordninger). Oprettelsen af EDIS er en integreret del af processen for yderligere harmonisering af indskudsgarantier, jf. direktiv 2014/49/EU. Den ensartede anvendelse af indskudsgarantirammen i de medlemsstater, der deltager i EDIS, forbedres som følge af dette forslag til forordning, idet Afviklingsinstansen tillægges beslutningstagnings-, overvågnings- og håndhævelsesbeføjelser vedrørende EDIS. Denne tilgang vil sikre lige beskyttelse af dækkede indskydere og bidrage til, at det indre marked fungerer efter hensigten. For at alle deltagende medlemsstater kan have fuldstændig tillid til kvaliteten og upartiskheden i forbindelse med EDIS' beskyttelse af indskud og for at øge indskudsgarantiens effektivitet, oprettes der ved forslaget til forordning en Indskudsforsikringsfond. Afviklingsinstansen vil indsamle bidragene direkte fra institutterne og forvalte og administrere Indskudsforsikringsfonden.

6.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2017 til 2024,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

6.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁶

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentligt-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.

¹⁶ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

7.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

I henhold til forordningens artikel 45 er Afviklingsinstansen ansvarlig over for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen for gennemførelsen af denne forordning og skal blandt andet hvert år forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret en rapport om udførelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning.

7.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

7.2.1. Konstaterede risici

Forslaget vil ikke medføre nye risici for den retlige, økonomiske og effektive udnyttelse af budgetbevillinger.

Imidlertid bør intern risikostyring tage højde for den særlige karakter af Afviklingsinstansens finansieringsmekanisme. Til forskel fra mange andre organer, der er oprettet af Unionen, finansieres Afviklingsinstansens tjenester udelukkende af finansieringsinstitutter.

Derudover vil Afviklingsinstansen have til opgave at sikre forvaltningen af Indskudsforsikringsfonden. I den forbindelse skal der udarbejdes og fastsættes procedurer for intern kontrol.

7.2.2. Oplysninger om det interne kontrolsystem

Rammen og reglerne for intern kontrol bør følge samme mønster som andre myndigheder oprettet af Kommissionen, undtagen med hensyn til forvaltningen af Afviklingsinstansen, hvor der er behov for et specifikt regelsæt.

7.2.3. Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko

Interne kontroller er indeholdt i de af Afviklingsinstansens procedurer, der er relevante for dens forvaltning af ansvarsområde og gennemførelsen af de opgaver, den har fået overdraget. Omkostningerne ved sådanne procedurer overstiger ikke fordelene ved at undgå væsentlige fejl.

7.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

I henhold til forordningen er en deltagende indskudsgarantiordning ikke dækket af EDIS i fasen for genforsikring, coassurance eller fuldstændig forsikring, hvis den deltagende indskudsgarantiordning eller en anden relevant myndighed i den pågældende medlemsstat ikke har opfyldt forpligtelserne i henhold til forordningen eller i direktiv 2014/49/EU om indskudsgarantiordninger.

Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), ubegrænset anvendelse på Afviklingsinstansen.

Afviklingsinstansen tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for hele Afviklingsinstansens personale.

Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsbeslutningerne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler, der udbetalt af Afviklingsinstansen, og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

Artikel 61-66 i forordningen indeholder bestemmelser om gennemførelse og kontrol af Afviklingsinstansens budget og gældende finansielle regler.

8. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Nedenstående analyse giver et skøn over de samlede omkostninger for Afviklingsinstansen og dens administration. Der forventes ingen omkostninger for EU-budgettet, da alle Afviklingsinstansens udgifter dækkes fuldt ud af de ca. 6 000 finansieringsinstitutter, der er dækket EDIS. Beregningsmetoden baseres på størrelse og fastlægges i en delegeret retsakt i 2016. Af hensyn til sammenhængen bør den samme metode anvendes under EDIS.

Afviklingsinstansens opgaver vil være begrænsede for så vidt angår indskudsgaranti. EDIS vil udvikle sig i følgende tre faser: i) genforsikring, ii) coassurance og iii) fuldstændig forsikring. I alle faser skal Afviklingsinstansen vurdere, om den anmodende indskudsgarantiordning opfylder en række bestemmelser i direktiv 2014/49/EU, navnlig om den har opbygget sin nationale fond. Forskelligt fra Afviklingsinstansens funktion vedrørende afvikling er der intet skønsmæssigt element i dens beslutning, eftersom den deltagende indskudsgarantiordnings betalingsforpligtelse over for indskyderne (kompensation) eller over for en afviklingsmyndighed (bidrag til afvikling) følger en administrativ eller retlig myndigheds afgørelse.

I den første fase behandler Afviklingsinstansen anmodninger om genforsikringsdækning og stiller de nødvendige midler til rådighed for at kompensere nationale indskudsgarantiordninger inden for rammerne af dækningen. Disse opgaver er de samme i fasen for coassurance, men alt andet lige kan man forvente et større antal potentielle sager, da forhåndsbetingelserne for dækning fra EDIS er mindre restriktive end i fasen for genforsikring. I fasen for fuldstændig forsikring vil der være en væsentlig forøgelse af Afviklingsinstansens opgaver. Ud over at besvare anmodninger om dækning vil den skulle beregne og opkræve bidrag fra de enkelte banker og forvalte den europæiske indskudsgarantifond. Disse opgaver ligner opgaverne under den fælles afviklingsmekanisme. Følgelig kan der forventes betydelige stordriftsfordele, og forøgelsen af opgaver fører ikke til et proportionelt stigende behov for personale.

Indskudsgarantiordningernes personale afhænger af omfanget af indgrebene. Nogle indskudsgarantiordninger har mulighed for at benytte deres midler til foranstaltninger, som forhindrer institutter i at gå fallit, dvs. undgå udbetalingsforanstaltninger i det hele taget. Indskudsgarantiordninger med denne mulighed har også større risikoovervågnings- og forvaltningskapacitet end indskudsgarantiordninger med en ren tilbagebetalingsfunktion ("paybox") til at kompensere indskydere. Anvendelsesområdet for EDIS vil være begrænset til at yde finansiel bistand til nationale indskudsgarantiordninger med en sådan paybox-funktion.

Der er kun få offentligt tilgængelige oplysninger om nationale indskudsgarantiordningers personalenormering. En undersøgelse foretaget af European Forum for Deposit Insurers viser, at normeringen for direkte personale (dvs. uden støttefunktioner) ligger et sted mellem 10 og 40 fuldtidsækvivalenter for sådanne indskudsgarantiordninger med funktioner, der er sammenlignelige med EDIS'.

Med henblik på EDIS' begrænsede, men gradvist øgede mængde opgaver foreslår Kommissionen følgende fuldtidsækvivalenter for direkte funktioner.

- Under genforsikring: 5 fuldtidsækvivalenter (+ 0,5 fuldtidsækvivalent til generelle forvaltningsopgaver)
- Under coassurance: 10 fuldtidsækvivalenter (+1 fuldtidsækvivalent til generelle forvaltningsopgaver)
- Under fuldstændig forsikring: 20 fuldtidsækvivalenter (+2 fuldtidsækvivalent til generelle forvaltningsopgaver)

Tabel: Vejledende udvikling i fuldtidsækvivalenterne

Menneskelige ressourcer	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Stillinger i stillingsfortegnelsen: AD	4	4	4	4	8	8	8	16
Stillinger i stillingsfortegnelsen: AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Stillinger i stillingsfortegnelsen: AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
Stillinger i stillingsfortegnelsen i alt	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Kontraktansatte	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Udstationerede nationale eksperter	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Ansatte i alt	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

GD FISMA har på nuværende tidspunkt en andel af personale til generelle forvaltningsopgaver på 11,2 %. Det forventes, at der kan opnås betydelige stordriftsfordele for EDIS med Afviklingsinstansens afviklingsfunktioner, navnlig hvad angår personaleforvaltning, beregning og opkrævning af bidrag og forvaltningen af fonden. En andel af personale til generelle forvaltningsopgaver på 9 % synes derfor at være mulig.

Tabel: Vejledende udvikling i udgifterne

Udgifter	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Afsnit 1: Personaleudgifter	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	50	50	50	50	110	110	110	220
Afsnit 3: Driftsudgifter	116	116	116	116	232	232	232	464
I alt	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Hovedantagelser

På baggrund af vurderingerne for Den Fælles Afviklingsinstans' afviklingsfunktion foreslås følgende personalefordeling:

- 80 % midlertidigt ansatte (68 % AD og 12 % AST)
- 10 % UNE
- 10 % KA.

EU-institutionernes personalevedtægt finder anvendelse, hvilket er afspejlet i de anvendte satser pr. person:

- gennemsnitlige årlige omkostninger for en midlertidigt ansat: 131 000 EUR
- gennemsnitlige årlige omkostninger for en UNE: 78 000 EUR
- gennemsnitlige årlige omkostninger for en KA: 70 000 EUR.

Ud over løn indeholder omkostningerne indirekte udgifter relateret til bl.a. bygninger, uddannelse, IT og socialmedicinske infrastrukturer.

Eftersom Afviklingsinstansen har hjemsted i Bruxelles, anvendes en lønjusteringskoefficient på 1.

Driftsudgifterne forventes at beløbe sig til 15 % af Afviklingsinstansens udgifter i alt. Dette er betydeligt lavere end de 25 %, som blev anslået for afviklingsfunktionen, eftersom det forventes, at omkostningerne til udvikling og vedligeholdelse af informationssystemer og interne tjenester kan deles med afviklingsfunktionen.

8.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

Ingen indvirkning på EU-budgettet.

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftensart	Bidrag			
	Nummer[Betegnelse.....]		OB/IOB ¹⁷	fra EFTA-lande ¹⁸	fra kandidatlande ¹⁹	fra tredjelande
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

¹⁷ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁸ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁹ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftensart	Bidrag			
	Nummer[Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

8.2. Anslåede virkninger for udgifterne

Ingen indvirkning på EU-budgettet.

8.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	[Betegnelse.....]
--	--------	-------------------

GD: <.....>			År N ²⁰	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
•Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1)								
	Betalinger	(2)								
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammet ²¹										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT for GD <.....>	Forpligtelser	=1+1a +3								
	Betalinger	=2+2a +3								

²⁰ År N er lig med det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

•Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
•Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <...> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

•Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
•Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administration"
--	----------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD: <.....>						
• Menneskelige ressourcer						
• Andre administrationsudgifter						
I ALT GD <....>						
	Bevillinger					

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ²²	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser					
	Betalinger					

²² År N er lig med det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

8.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ²³	Resultaterne s gnsntl . omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²⁴ ...																			
- Resultat																			
- Resultat																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2:																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			
OMKOSTNINGER I ALT																			

²³ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.)

²⁴ Som beskrevet i punkt 1.4.2. 'Specifikke mål ...'.

8.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

8.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ²⁵	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre administrationsudgifter							
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²⁶ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre udgifter af administrativ art							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme							

I ALT							
--------------	--	--	--	--	--	--	--

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

²⁵ År N er lig med det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

8.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i fuldtidsækvivalenter

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virknin gerne varer længer e (jf. punkt 1.6)
•Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)					
XX 01 01 02 (i delegationer)					
XX 01 05 01 (indirekte forskning)					
10 01 05 01 (direkte forskning)					
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)²⁷					
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)					
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)					
xx 01 04 yy ²⁸	- i hovedsædet				
	- i delegationer				
xx 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)					
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT					

xx angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

²⁷ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

²⁸ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

8.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

8.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

8.3. Anslåede virkninger for indtægterne

Ingen indvirkning på EU-budgettet.

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

På budgettets indtægtsside	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²⁹					Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

²⁹

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.